

Χωρικές Κατασκευές Κίνησης στην Ερμού

Μαρία Βλαχοστεργίου

Ερευνητική Διπλωματική
Σχολή Αρχιτεκτόνων Μηχανικών

Ιούλιος 2016

ΕΠΙΒΛΕΠΟΝΤΕΣ :

Ιφιγένεια Μάρη
Γιώργος Παρμενίδης

Το ίδιο το θέμα, η ανάλυση άλλα κι η συνθετική διαδικασία της διπλωματικής αποτελούν συνέχεια της διάλεξης μου «Διαγράμματα, οι χωρικές κατασκευές της κίνησης». Επρόκειτο για μια διάλεξη στην οποία ασχολήθηκα με την εργαλειακή διαχείριση της χορευτικής κίνησης στην παραγωγή χώρου.«Παραγωγή» κι όχι σχεδιασμό. Γιατί, όπως απέδειξε αυτή η έρευνα, το να δημιουργείς χώρο, απαιτεί όχι μόνο σχήματα και χαράξεις, άλλα και την παραγωγή περιεχομένου, ανθρώπινης ενέργειας και αισθήσεων, σωματικής ταχύτητας και ρυθμού. Με λίγα λόγια απαιτεί κίνηση, δηλαδή εξέλιξη.

Η διπλωματική χωρίζεται σε τρία στάδια. Τη ΔΙΑΛΕΞΗ, την ΑΝΑΛΥΣΗ και τη ΣΥΝΘΕΣΗ. Το πρώτο αποτελεί μια σύντομη διείσδυση στη διάλεξη, η οποία με τη βοήθεια της χορολογίας έθεσε τη διεπιστημονική βάση μελέτης της κίνησης στο χώρο. Μέσω αυτής μου δόθηκαν εργαλεία για να μπορώ να αφογκράζομαι, να οικειοποιούμαι και να συλλαμβάνω το χώρο μέσα από τη σωματοποίηση του. Τα εργαλεία αυτά δεν είναι αμιγώς αρχιτεκτονικά. Παρόλα αυτά με οδήγησαν σε αρχιτεκτονική σύνθεση.

Το δεύτερο στάδιο δείχνει με ποιό τρόπο χρησιμοποίησα τα εργαλεία για να επιτύχω μια ιδιάζουσα επιστημονική ανάγνωση της Ερμού, όχι ιστορικά, ούτε πολεοδομικά. Αλλα κινητικά, παρατηρώντας και τελικά οπτικοποιώντας τη μορφή του κενού στο κέντρο της Αθήνας. Κατέληξα ότι τελικά το ίδιο το κενό είναι το αρνητικό αποτύπωμα του ίδιου του πλήρους. Μέσα από αυτή την ανάλυση αποφάσισα που, γιατί και με ποιό τρόπο θέλω να επέμβω στο ρίζωμα της Ερμού, ώστε να την ενισχύσω και να της δώσω τη βαρύτητα που της αρμόζει ως βάση του ιστορικού τρίγωνου της Αθήνας.

Τέλος, έχοντας στα χέρια μου ένα πλήθος στοιχείων άλλα και μια πιο ειδική γνώση πάνω σε θέματα κίνησης, κατάφερα να αντιστρέψω τη διαδικασία σύνθεσης. Αντί να ξεκινήσω να προσεγγίζω πρώτα την κατασκευή του πλήρους, μορφοποίησα και συνέθεσα πρώτα τις ποιότητες του κενού που ήθελα να εφαρμόσω κατασκευάζοντας έναν καθοδηγούμενο αυτοσχεδιασμό κινήσεων. Έχοντας πρώτα προσδιορισμένο το κινητικό περιεχόμενο, εντόπισα πως τα cues που καθοδηγούν κινήσεις ενσαρκώνονται χωρικά. και αναζήτησα στη συνέχεια το δοχείο που θα μπορούσε να υποστηρίξει τη συγκεκριμένη μορφή κενού συνθέτοντας χωρικές συνέχειες.

Α
Χ Ο Ρ Ο Σώμα
Χώρος
Ι
Τ
Ε
Κίνηση
Τ
Ο
Ν
Ι
Κ
Η

1. κίνηση _ολόκληρο το σώμα ή μέλη του : πράξεις, χειρονομίες και ακινησία

1.1 ΧΩΡΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΣΩΜΑΤΟΣ

- _σχήμα
- _μέγεθος
- _γραμμή
- _διεύθυνση / επίπεδο
- _θέση στο χώρο

1.2 ΔΥΝΑΜΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΣΩΜΑΤΟΣ

- _ένταση/δύναμη-βάρος/ελαφρύτητα
- _ταχύτητα/tempo
- _διάρκεια
- _ρυθμός

2. χορευτές

- _αριθμός και φύλο
- _ρόλος πρωταγωνιστικός ή δευτερεύων
- _ομάδες στοιχείων που αφορούν στην κατηγορία των χορευτών

3. οπτικά στοιχεία _περιβάλλον

- _χώρος, εγκαταστάσεις / χαρακτηριστικά περιβάλλοντος χώρου
- _φωτισμός

4. ακουστικά στοιχεία

- _λέξεις/ ομιλία
- _μουσική
- _ήχος ανάσας
- _ήχος σώματς σε σχέση με το δομημένο περιβάλλον

σχέσεις σύμφωνα με τα εργαλεία

- _σχέσεις μεταξύ χωρικών και δυναμικών στοιχείων
- _σχέσεις μεταξύ χορευτών σε αριθμό, φύλο και χώρο
- _σχέσεις μεταξύ των στοιχείων του οπτικού υλικού

σχέσεις σε κάποια χρονική στιγμή

- _απλές/ πολύπλοκες
- _ομοιότητες
- _διαφορές/ αντιθέσεις

5. ΜΟΡΦΗ

σχέσεις μέσα στο χρόνο

- _επανάληψη/ επανεμφάνιση
- _προσθέσεις ή αφαιρέσεις ενός ή περισσότερων εργαλείων ή ομάδων
- _αλλαγές στη σειρά των γεγονότων

ΔΙΑΛΕΞΗ

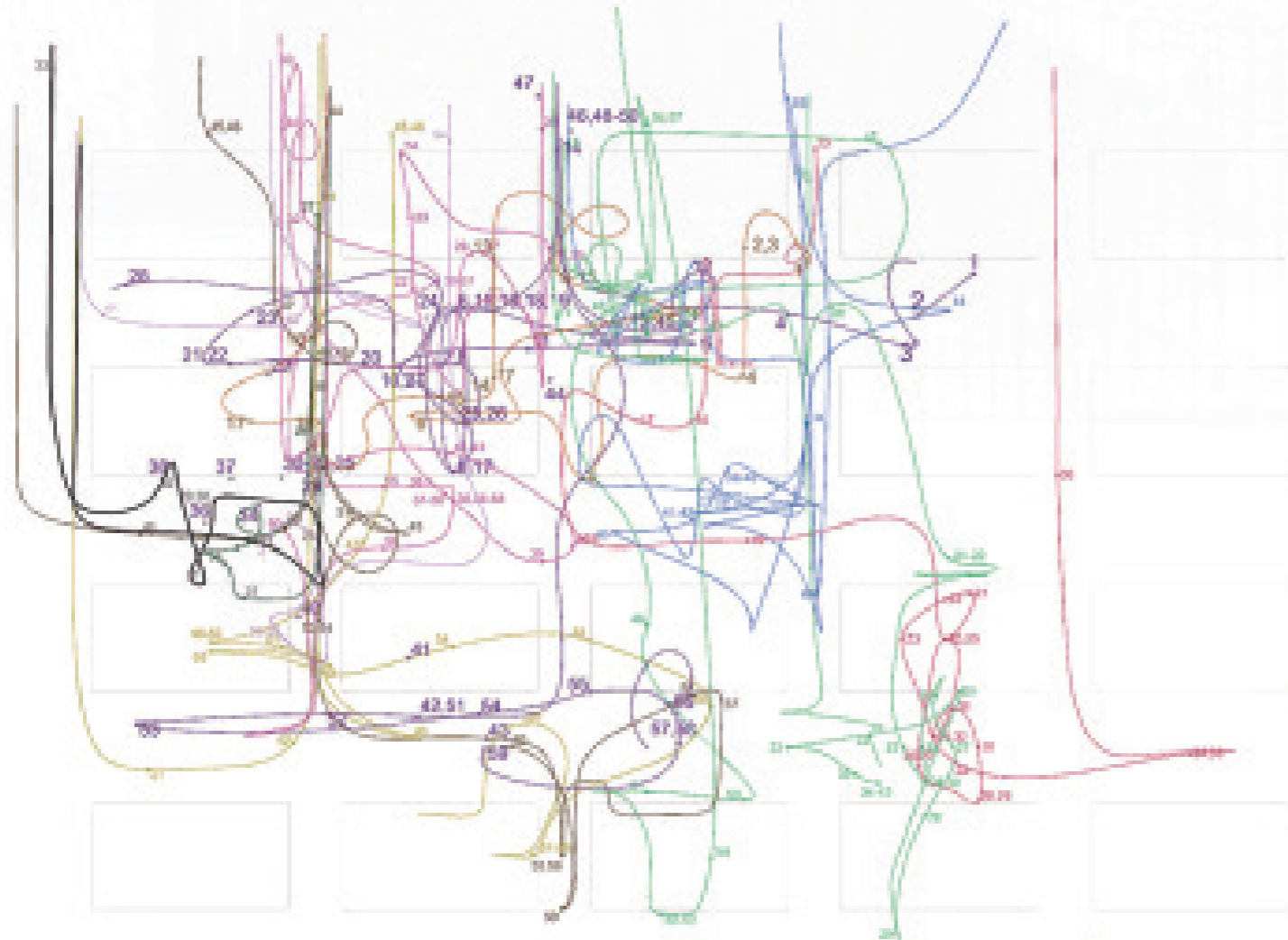
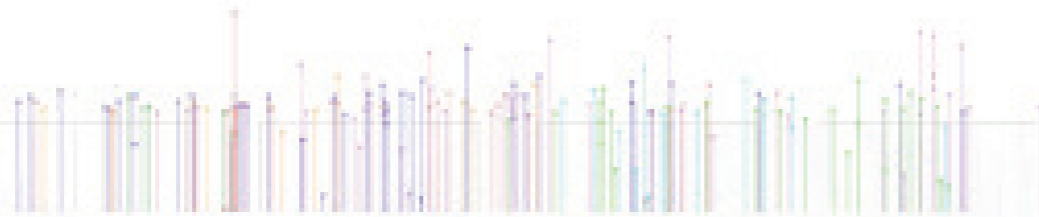
Χορός και Αρχιτεκτονική αποτελούν δυο διαφορετικά, εκφραστικά πεδία, που ενώ εκ πρώτης όψεως μοιάζουν ασύνδετα, τελικώς αναπτύσσουν σημαντική σχέση αλληλεπίδρασης. Κι αυτό, γιατί και τα δυο, πραγματεύονται την ανθρώπινη σωματικότητα στο χώρο διαμέσου της κίνησης. Μέσω αυτής το ανθρώπινο σώμα βιώνει και οικειοποιείται το χώρο, εγγράφοντας μέσα του μια χωρική δομή κίνησης, ενέργειας και αισθήσεων.

Το αντικείμενο αυτής της εργασίας ήταν η έρευνα του **τριπτύχου σώμα – κίνηση – χώρος** και στόχος της εργασίας είναι να υποδείξει μεθόδους οπτικοποίησης της ανθρώπινης κίνησης στο χώρο, ως συνολική συνάρτηση πολλαπλών εννοιών. Συνεπώς, υλοποιώ ένα δικό μου πείραμα, που μετουσιώνει την τελική μορφή της κίνησης σε χωρική, δυναμική και κιναισθητική κατασκευή.

Μια τέτοια έρευνα με έκανε να συνειδητοποιήσω, ότι το να σχεδιάζεις την κίνηση στο χώρο σημαίνει πολλά περισσότερα από να την χαράζεις στο χαρτί. Γι' αυτό αναζητώ νέους τρόπους σχεδιασμού της στην αρχιτεκτονική, ορίζοντας μια αφετηρία διεπιστημονικής διερεύνησης του σώματος, της κίνησης και του χώρου μεταξύ διαφορετικών πεδίων.

Ως αρχιτέκτονας επιδιώκω να μετουσιώσω μια ιδέα χώρου σε διαγράμματα και σχέδια δυο και τριών διαστάσεων. Συνεπώς, προκειμένου να μελετήσω την κίνηση και διαμέσου αυτής το χώρο, επιχείρησα να οπτικοποιήσω τις ποιότητες της μέσα από διαγράμματα προκειμένου να μην αποτελούν μόνο μια αίσθηση αλλά να τους αποδοθεί μια κάποια μορφή και **'μέτρηση'**. Το διάγραμμα αποτελεί ένα πολύπλοκο συνονθύλευμα πληροφοριών σώματος, χώρου και ενέργειας με όρους χρονικούς.

Εφτιαξα τα διαγράμματα πατώντας πάνω σε επάλληλα layers ανάλυσης της κίνησης, σύμφωνα με τον πίνακα της χορογράφου Janet Adshead. Η Janet έδωσε κάποια καθολικά εργαλεία ανάγνωσης μιας οποιασδήποτε χορογραφίας κινήσεων. Τα ίδια εργαλεία τα χρησιμοποιώ αργότερα για την ανάγνωση της Ερμού.

οπτικοποίηση : Ιχνογραμμές

- _σχήματα
- _γεωμετρίες
- _στάσεις
- _συναντήσεις/ άλλο σώμα
- _ενέργεια
- _αισθήματα
- _αισθήσεις
- _σκέψεις

κίνηση με όρους Εντασης και Ενέργειας

- _σκληρή
- _μαλακή
- _γρήγορη
- _αργή
- _κοφτή
- _ρέουσα
- _δυσμικτή
- _υποτονική
- κ.α

κ.α | Κορδέλα που δημιουργεί χωρικές
συνέχειες

_αναδιπλώσεις
_τσακίσματα
_αλληλεπικαλύψεις

Τα διαγράμματα οπτικοποίησαν το project Synchronous Objects, το οποίο αποτελεί από μόνο του ένα διεπιστημονικό αντικείμενο έρευνας πάνω στον καθοδηγούμενο αυτοσχεδιασμό κινήσεων. Σε αυτό, ο William Forsythe έφερε σε επαφή διαφορετικά πεδία μελέτης του χώρου και του σώματος (χορολογία, μαθηματικά, φυσική, γεωγραφία κ.α.). Απέδειξε ότι η κίνηση είναι ένα σύνθετο αντικείμενο μελέτης, διότι εγγράφει μέσα της έννοιες χωρικές, δυναμικές και αισθητηριακές - ψυχολογικές. Συνεπώς, έλαβα κι εγώ μέρος σε μια διαδικασία αμφίδρομης ανταλλαγής στοιχείων και εννοιών με τη χορολογία, τη φυσική, τα μαθηματικά κι αυτό που ξεκίνησε σαν ένα απλό πείραμα κατέληξε τελικά σε αρχιτεκτονική άσκηση.

αποτελούν μέρος της συνθετικής διαδικασίας. Κι εδώ ήταν η στιγμή που επέλεξα το θέμα της διπλωματικής μου, καθώς αναρωτήθηκα τι θα γινόταν άραγε, αν συγκροτηθεί ή να ανασυγκροτηθεί ένας εμπορικός πεζόδρομος βάση εννοιών ταχύτητας, πυκνότητας σωμάτων και σωματοποιημένων αισθήσεων που υπάγονται σε συγκεκριμένο σκοπό? Τί πλεονεκτήματα θα έχει αυτό ως προς την βιωσιμότητα και την εμπορική ανάπτυξη του.

Η μορφή της κίνησης αποτυπώνει και εντυπώνει οποιοδήποτε αποτέλεσμα σχέσης προκύπτει από τα χωρικά, δυναμικά, οπτικά, ακουστικά κ.α. στοιχεία μιας χορογραφίας κινήσεων, υπό του πρίσμα του χρόνου

Αρχικά, οπτικοποίησα τις κινήσεις ως ιχνογραμμές που εσωκλείουν μέσα τους σχήματα και γεωμετρίες, στάσεις, συναντήσεις με άλλα σώματα, ενέργεια, αισθήματα, αισθήσεις, σκέψεις κι όλα αυτά υπό τη μορφή κορδέλας που ξετυλίγεται και φτιάχνει χωρικές συνέχειες. Κάθε φορά που το σώμα ερχόταν σε επαφή με τα υπόλοιπα υποκείμενα ή αντικείμενα, η πορεία του αποκτούσε αναδιπλώσεις, τσακίσματα, αλληλοεπικαλύψεις.

Στη συνέχεια, επιχείρησα να συλλάβω τις κινήσεις με όρους έντασης και ενέργειας κι αυτό γιατί η ταχύτητα μιας κίνησης, η ενέργεια, ο ρυθμός, η διάρκεια της προσδιορίζουν το είδος και τις ποιότητες της. Οπως συμπεραίνουμε η κίνηση του σώματος τροποποιείται, μετατρέπεται από σκληρή σε μαλακή, από γρήγορη σε αργή, από κοφτή σε ρέουσα, από δυναμική σε υποτονική κτλ.

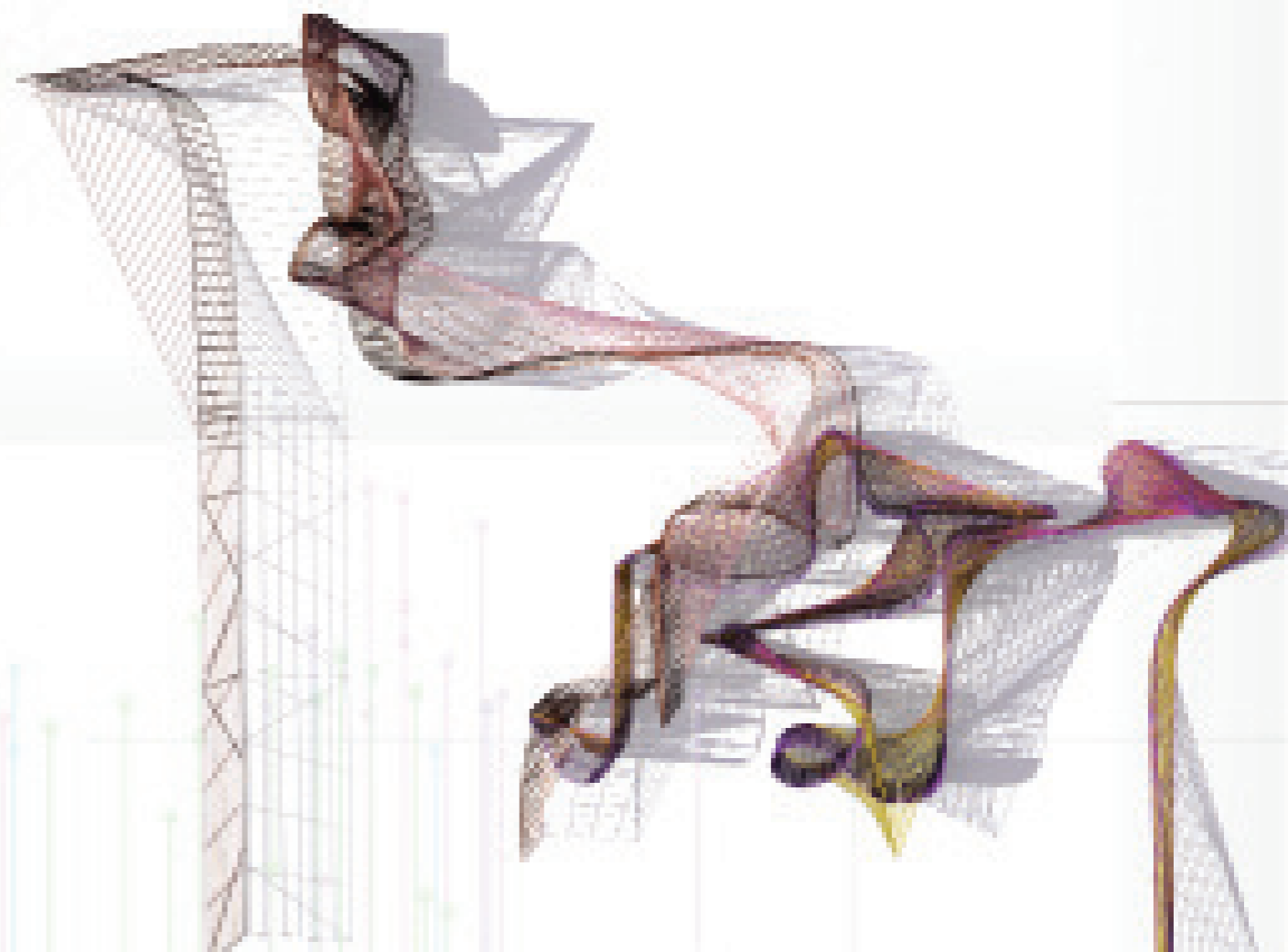
τελικό εγχείρημα : πρόσληψη της κίνησης σε
σύνθετη κατασκευή
πλέγμα

εμπειρία της κίνησης ως συνιστώσα χωρικών, δυναμικών και
ψυχολογικών εννοιών

βιωματική εμπειρία του χώρου

θήμα:

τι συμβαίνει όταν συγκροτηθεί ή να ανασυγκροτηθεί ένας εμπειρικός πεζόδρομος (όσοι
εννοούν πεζόδρομο, πεκνοτήρας, περπατών και συμμετοποιημένους αισθητικές που
υπάρχει σε συγκοινωνιακό αίσθημα)

Τέλος, ξεκίνησα να προσλαμβάνω την κίνηση ως σύνθετη κατασκευή - πλέγμα που σημειογραφεί με τη μορφή της όλα τις παραπάνω συνθήκες σωματικότητας. (σχήματα κινήσεων, άξονες περιστροφής, ταχύτητες, ενέργεια κ.α.).

Χρησιμοποίησα τις εξής μεταφορές.

Ενέργειες με γρήγορες ταχύτητες και έντονες, βίαιες κινήσεις απεικονίζουν το μόρφωμα με αντίστοιχα οξυμένες και υπερβολικές ιδιότητες π.χ. οξείες κλίσεις, κατακόρυφα τσακίσματα και αναδιπλώσεις, αλληλοεπικαλύψεις κοντινών σημείων, δυσμορφίες της ελαστικής επιφάνειας. Όσο πιο πυκνό και σκληρό το πλέγμα, τόσο πιο συμπαγής, σκληρή και άκαμπτη γίνεται η κίνηση. Αντίθετα, όσο πιο αραιό και μαλακό το πλέγμα, τόσο πιο απλή και ανάλαφρη η κίνηση του σώματος. Ανάλογα, λοιπόν, με τις δράσεις του σώματος, συμπεριφέρεται κι η ελαστική επιφάνεια του.

Μέσα από μια τέτοια αναπαράσταση της κίνησης, επιτυγχάνεται η δισδιάστατη ή τρισδιάστατη αναπαράσταση - αίσθηση χώρου, γιατί η εμπειρία της κίνησης ως συνιστώσα χωρικών, δυναμικών και ψυχολογικών εννοιών αντικατοπτρίζει ουσιαστικά την εσωτερική, βιωματική εμπειρία του χώρου. Ενός χώρου που ορίζεται τόσο από σχήματα, όσο κι από ενέργεια, ταχύτητα και αισθήσεις, δράσεις. **Δηλαδή περιεχόμενο.**

Συνειδητοποίησα, λοιπόν, ότι «το να φέρει κανείς την αρχιτεκτονική αντιμέτωπη με άλλους κλάδους αποτελεί ένα εγχείρημα γόνιμο, καθώς η αρχιτεκτονική μπορεί να πάρει από αυτούς στοιχεία μεθόδων και εννοιών, όπως επίσης και προβληματισμούς».

Αν ο αρχιτέκτονας υπολογίζει και μετράει τις κινήσεις των σωμάτων ως χωρικές, δυναμικές και ψυχολογικές πραγματικότητες, τότε θα μπορεί να συμπεριλάβει την πληροφορία που λαμβάνει στο σχεδιασμό του κι αυτά τα διαγράμματα θα αποτελούν μέρος της συνθετικής διαδικασίας. Κι εδώ ήταν η στιγμή που επέλεξα το θέμα της διπλωματικής μου, καθώς αναρωτήθηκα τι θα γινόταν άραγε, αν συγκροτηθεί ή να ανασυγκροτηθεί ένας εμπορικός πεζόδρομος βάση εννοιών ταχύτητας, πυκνότητας σωμάτων και σωματοποιημένων αισθήσεων που υπάγονται σε συγκεκριμένο σκοπό? Τί πλεονεκτήματα θα έχει αυτό ως προς την βιωσιμότητα και την εμπορική ανάπτυξη του.

ΑΝΑΛΥΣΗ

Παρουσιάζω ένα νέο εννοιολογικό μοντέλο προσέγγισης του χώρου βάση του αυτοσχεδιαζόμενου ξεδιπλώματος της κίνησης.

Η πόλη αποτελεί ένα χωροδίκτυο γραμμών. Ένας δρόμος, αυτοκινητόδρομος ή πεζόδρομος δεν είναι απλά ένας γραμμικός άξονας με αρχή και τέλος. Αλλά μέρος μιας ριζωμένης κατάστασης με πολλές ενδιάμεσες αρχές και τέλη. Το χωρικό συντακτικό της πόλης επιβάλλει σχέσεις αλληλεξάρτησης μεταξύ των αξόνων, ακριβώς όπως ένα σώμα θέτει σε συνεργασία τα διαφορετικά μέλη του. Το κάθε κλαδί – ρίζωμα αλληλοτομείται εγκάρσια με τα γύρω του και συνεργάζεται μαζί τους, ώστε τελικά να αποκτήσει μια μοναδική ταυτότητα. Με αυτή τη λογική η Ερμού παύει να αποτελεί ένα γραμμικό σχήμα, αλλά αρχίζει να ριζώνει προς τα πλευρά της, ενσωματώνοντας τις εγκάρσιες ρίζες στην ταυτότητα της.

Επέλεξα τον άξονα της Ερμού για τους έξης λόγους. Πρώτον, γιατί αποτελεί έναν από τους σημαντικότερους εμπορικούς δρόμους της Αθήνας. Είναι ο τρίτος άξονας αλλά κι η βάση του ιστορικού τριγώνου. Δεύτερον, φέρει βαρύτητα συμμετέχοντας ενεργά στην ενοποίηση των αρχαιολογικών χώρων αλλά και στη σύνδεση του Συντάγματος με τον Κεραμεικό. Τρίτον, γιατί βρήκα πολύ ενδιαφέρον, ότι σε όλο το μήκος της συντρέχουν τόσο διαφορετικές κινητικές συμπεριφορές και αυτοσχεδιασμοί. Αυτό με έκανε να αναρωτηθώ, ποια είναι τελικά εκείνη η συνθήκη που δημιουργεί τόσο αντιδιαμετρικά αντίθετες καταστάσεις στο ίδιο σώμα, πως «κατασκευάζεται» και αν είναι εν τέλει ανατρέψιμη.

Ο καθοδηγούμενος αυτοσχεδιασμός αποτελεί ένα δομημένο αυτοσχεδιασμό κινήσεων στο χώρο, ο οποίος καθοδηγείται από συγκεκριμένα ερεθίσματα του περιβάλλοντος (κτιστό – άκτιστο, υλικό - άυλο) ή άλλων σωμάτων. Τα λεγόμενα **cues** συνεχώς επαναπροσδιορίζουν το κινούμενο σώμα τόσο με τα υπόλοιπα γύρω του αλλά και με το 'εγώ' του μέσα στο χώρο.

Καθοδηγούμενοι αυτοσχεδιασμοί συμβαίνουν σε όλο το μήκος της Ερμού. Πρόκειται όμως για διαφορετικά είδη, εφόσον τα ερεθίσματα- cues που εφαρμόζονται είναι διαφορετικά ή γίνονται διαφορετικές συνεργασίες μεταξύ αυτών.

Cues ονομάζω στη συγκεκριμένη περίπτωση κάθε μια από τις ιδιότητες που φέρουν οι διαφορετικές τυπολογίες ριζωμάτων γύρω από την Ερμού. Τα cues αυτά μπορεί να είναι χωρικά, οπτικά, ακουστικά, κινητικά, δυναμικά, αισθητηριακά - ψυχολογικά. Αυτά αφορούν τόσο στοιχεία του κτισμένου περιβάλλοντος αλλά και στοιχεία που διαμορφώνονται από το «κτισμένο άκτιστο», δηλαδή το κενό που «κτίζεται» όχι με υλικά αντικείμενα αλλά με άυλες ιδιότητες, κινήσεις, ενέργεια και ατμόσφαιρα. Στόχος είναι αυτές οι έννοιες και ιδιότητες του κενού να μην αποτελούν μόνο μια αίσθηση αλλά να τους αποδοθεί μορφή και μέτρηση.

συντρέχουν διάφορες κινητικές συμπεριφορές
καθοδηγούμενος αυτοσχεδιασμός

ερεθίσματα - cues

χωρικά
οπτικά
ακουστικά
κινητικά
δυναμικά
αισθητηριακά/ψυχολογικά

κτισμένο

κενό (εκείνο που προκύπτει από το αρνητικό του κτισμένου)

αύλα : κινήσεις, ενέργεια
ατμόσφαιρα

nolli map / κενό - πλήρες

Ξεκίνησα, λοιπόν, την ανάγνωση της Ερμού, πηγαίνοντας διαφορετικές μέρες και ώρες με σκοπό να την οικειοποιηθώ. Αρχισα να κάνω παρατηρήσεις και να συλλέγω στοιχειά βάση του πίνακα της Janet ώστε να διαβάσω ολόκληρο το ρίζωμα μέσα από επάλληλες επιδερμίδες που δημιουργούν τυπολογίες δρόμων.

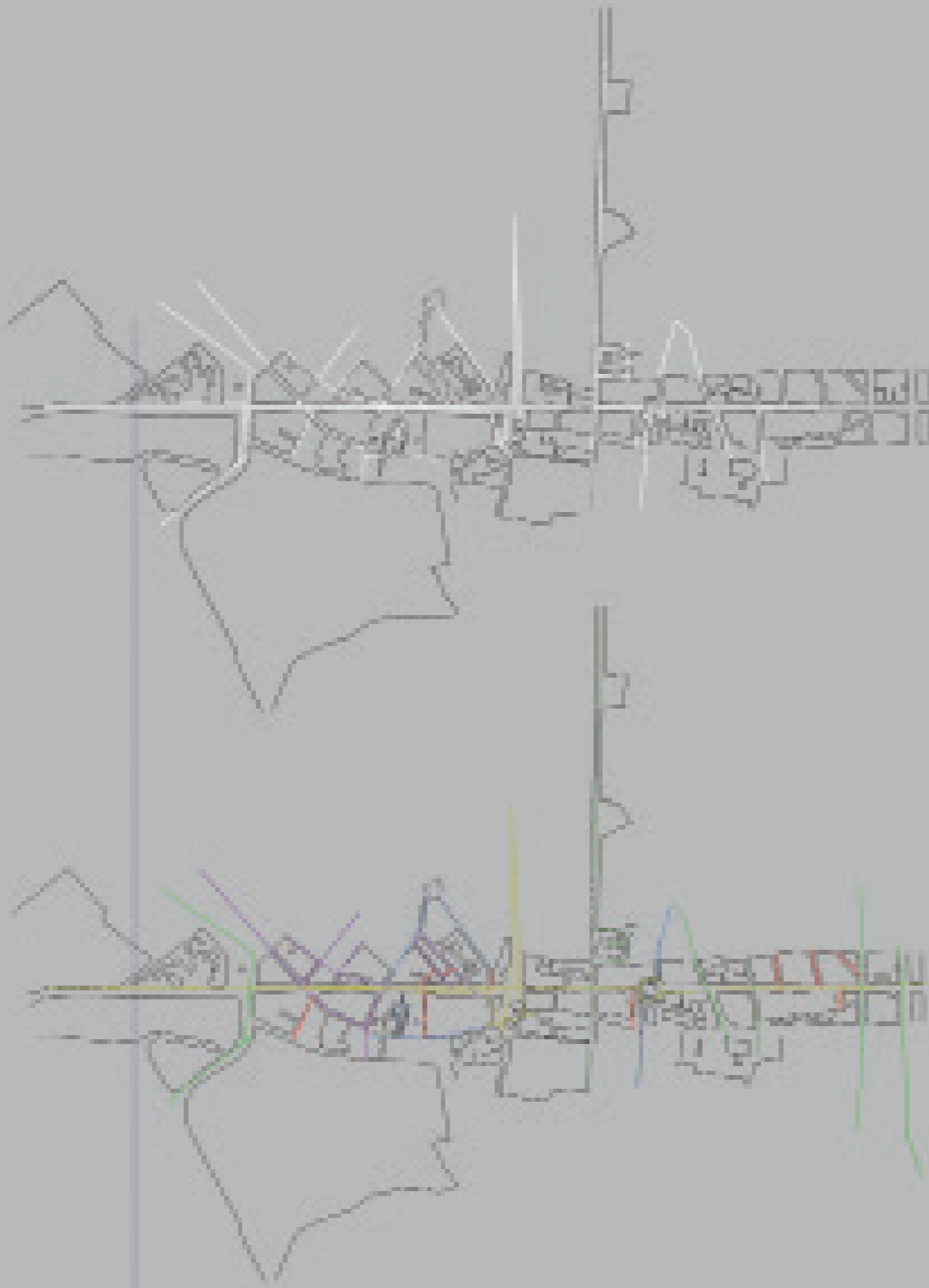
Εκανα τομές, κατόψεις των δρόμων, τράβηξα βίντεο για να αντιληφθώ τη δομή κίνησης, τα σχήματα της, επιχείρησα να υπολογίσω την πυκνότητα των σωμάτων στην εκάστοτε συνθήκη, συνθήκη που εξαρτάται από τη χρήση, την κλίση του εδάφους, το φως, τη σκιά, την υλικότητα, την ταχύτητα που αναπτύσσεται ανάλογα τα εμπόδια που υπάρχουν, το βάθος βλέμματος, τη στοχευόμενη διαδρομή προς συγκεκριμένα τοπία.

Σε στοιχεία που χρειαζόντουσαν σχετική μέτρηση, απέδωσα τιμές στις ιδιότητες φτιάχνοντας ν-παραγοντικές σχέσεις μεταξύ των ριζωμάτων. Μέσα από την προσωπική, σωματική μου εμπλοκή συνέλεξα στοιχεία βάση της ανθρώπινης αντιληπτικότητας και της αυτούσιας βιωματικής εμπειρίας το ιδίου του σώματος με το χώρο. Κι αυτό διότι δε με ενδιέφερε η ρητή καταγραφή της κίνησης, αλλά η αίσθηση της χωρικής αντίληψης της.

	ΟΠΤΙΚΑ				ΑΙΣΘΗΤΗΡΙΑΚΑ		ΑΚΟΥΣΤΙΚΑ		ΚΙΝΟΥΜΕΝΑ ΣΩΜΑΤΑ			ΔΥΝΑΜΙΚΑ		ΣΥΝΔΕΣΗ ΜΕ	
	ΡΙΖΑ	ΣΧΗΜΑ	visual field	ΤΟΜΗ	ΕΠΙΠΛΑ	ΚΛΙΣΗ	ΦΩΣ ΣΚΙΑ	ΧΡΗΣΕΙΣ	ΗΧΟΣ	human resources	auto density	pedestr. density	ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ		ΡΥΘΜΟΣ
1.	ΚΟΡΝΑΡΟΥ (ΠΑΝΩ)				ΤΡΑΠΕΖΙΑ	X+1	Φ+Σ	ΕΜΠΟΡΙΟ ΑΝΑΨΥΧΗ	Θ-1 ΒΗΜΑΤΑ ΜΟΥΣΙΚΗ (ΟΜΙΛΙΕΣ)	ΠΕΛΑΤΕΣ ΑΓΟΡΑΣΤΕΣ (M, ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΕΣ)	X	N+1	N+2	ΑΡΓΑ ΜΕΤΡΙΑ	—
2.	ΔΙΟΜΕΙΑΣ (ΠΑΝΩ)				ΤΡΑΠΕΖΙΑ	X+2	Σ	ΑΝΑΨΥΧΗ	Θ-1 ΛΑΤΕΡΝΑ ΟΜΙΛΙΕΣ	ΠΕΛΑΤΕΣ ΠΕΡΑΣΤΙΚΟΙ (M)	X	N-1	N-3	ΑΡΓΑ	—
3.	ΣΚΟΠΑ (ΚΑΤΩ)				ΤΡΑΠΕΖΙΑ	X+2.5	Σ	ΑΝΑΨΥΧΗ	Θ-1 ΟΜΙΛΙΕΣ ΜΟΥΣΙΚΗ	ΠΕΛΑΤΕΣ ΕΛΑΧΙΣΤΟΙ ΠΕΡΑΣΤΙΚΟΙ (M- M+)	X	N	N	ΑΡΓΑ	—
4.	ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΥ (ΚΑΤΩ)				ΤΡΑΠΕΖΙΑ	X+2	Σ	ΑΝΑΨΥΧΗ	Θ-1 ΟΜΙΛΙΕΣ (ΜΟΥΣΙΚΗ)	ΠΕΛΑΤΕΣ ΕΛΑΧΙΣΤΟΙ ΠΕΡΑΣΤΙΚΟΙ (M)	X	N+1	N	ΑΡΓΑ	ΚΑΠΝΙΚΑΡΕΑ ΑΡΧΑΙΑ
5.	ΘΕΜΙΔΟΣ (ΠΑΝΩ)				—	X	Σ	ΕΜΠΟΡΙΟ	Θ+2 Ι.Χ. ΜΗΧ. ΟΜΙΛΙΕΣ ΒΗΜΑΤΑ	ΠΕΡΑΣΤΙΚΟΙ (N, M-)	X+1	N	N	ΜΕΤΡΙΑ	—
6.	ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ (ΠΑΝΩ)				—	X	Σ	ΕΜΠΟΡΙΟ	Θ-5	—	X+1/2	N-4	N-4	—	—
7.	ΝΟΡΜΑΝΟΥ (ΚΑΤΩ)				—	X	Σ	ΜΙΚΡΕΜΠΟΡΙΟ	Θ-4	ΛΙΓΟΙ ΠΕΡΑΣΤΙΚΟΙ	X	N-4	N-4	—	—
8.	ΑΓ.ΘΕΚΛΑΣ (ΠΑΝΩ)				—	X	Σ	ΠΑΡΚΙΝΓ ΕΜΠΟΡΙΟ ΑΝΑΨΥΧΗ ΧΩΡΙΣ ΧΡΗΣΗ	Θ-4	ΠΕΡΑΣΤΙΚΟΙ ΛΙΓΟΙ ΠΕΛΑΤΕΣ (M)	+1/2	N-4	N-4	—	—
9.	ΠΙΤΤΑΚΗ (ΠΑΝΩ)				—	X	Σ	ΜΙΚΡΕΜΠΟΡΙΟ ΧΩΡΙΣ ΧΡΗΣΗ	Θ-4 ΒΗΜΑΤΑ	ΠΕΡΑΣΤΙΚΟΙ (N M-)	X	N-4	N-4	—	—
10.	ΝΑΥΑΡΧΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΗ (ΠΑΝΩ)				ΠΑΡΚΙΝΓ Ι.Χ. ΕΜΠΟΡΕΥΜΑ (ΤΡΑΠΕΖΙΑ)	X	Φ	ΕΜΠΟΡΙΟ ΑΝΑΨΥΧΗ	Θ ΟΜΙΛΙΕΣ ΜΟΥΣΙΚΗ	ΠΕΛΑΤΕΣ ΕΛΑΧΙΣΤΟΙ ΠΕΡΑΣΤΙΚΟΙ (M+ M-)	X+1/2	N-3	N-3	ΑΡΓΑ	—
11.	ΛΕΩΚΟΡΙΟΥ (ΠΑΝΩ)				ΚΙΝΗΣΗ Ι.Χ. ΠΑΡΚΙΝΓ	X	Σ	ΒΙΟΤΕΧΝΙΑ ΜΙΚΡΕΜΠΟΡΙΟ ΑΝΑΨΥΧΗ	Θ+6 Ι.Χ. ΜΗΧ	—	X+3	N-4	N-4	—	—

	ΟΠΤΙΚΑ				ΑΙΣΘΗΤΗΡΙΑΚΑ		ΑΚΟΥΣΤΙΚΑ		ΚΙΝΟΥΜΕΝΑ ΣΩΜΑΤΑ				ΔΥΝΑΜΙΚΑ		
	ΡΙΖΑ	ΣΧΗΜΑ	visual field	ΤΟΜΗ	ΕΠΙΠΛΑ	ΚΛΙΣΗ	ΦΩΣ ΣΚΙΑ	ΧΡΗΣΕΙΣ	ΗΧΟΣ	human resources	auto density	pedestr. density	ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ	ΡΥΘΜΟΣ	ΣΥΝΔΕΣΗ ΜΕ
1.	ΑΥΛΗΤΩΝ (ΠΑΝΩ)				ΤΡΑΠΕΖΙΑ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑ	X	Φ	ΕΜΠΟΡΙΟ	Θ - 4 ΟΜΙΛΙΕΣ	ΠΕΛΑΤΕΣ ΖΗΤΙΑΝΟΙ (M+)	X + 1/2	N - 3	N - 3	ΑΡΓΑ	—
2.	ΑΡΙΩΝΟΣ (ΠΑΝΩ)				—	X	Σ	ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΧΩΡΙΣ ΧΡΗΣΗ	Θ - 5	—	X + 1/2	N - 4	N - 4	—	—
3.	ΑΣΤΙΓΓΟΣ (ΚΑΤΩ)				ΑΓΟΡΑΣΤΙΚΟΙ ΠΑΓΚΟΙ	X	Φ	ΜΙΚΡΕΜΠΟΡΙΟ ΑΝΑΨΥΧΗ	Θ - 2 ΟΜΙΛΙΕΣ	ΑΓΟΡΑΣΤΕ: ΠΕΛΑΤΕΣ ΠΕΡΑΣΤΙΚΣ	X	N - 2	N - 2	ΑΡΓΑ	—
4.	ΑΓ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ (ΚΑΤΩ)				ΤΡΑΠΕΖΙΑ	X	Φ	ΑΝΑΨΥΧΗ	Θ - 2 ΟΜΙΛΙΕΣ	ΠΕΛΑΤΕΣ ΠΕΡΑΣΤΙΚΟΙ (M- M+)	X	N	N	ΜΕΤΡΙΑ	—
5.	ΚΑΠΝΙΚΑΡΕΑΣ (ΚΑΤΩ)				ΠΟΛΛΑ ΤΡΑΠΕΖΙΑ	X	Φ	ΑΝΑΨΥΧΗ	Θ ΟΜΙΛΙΕΣ ΒΗΜΑΤΑ	ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΠΕΡΑΣΤΙΚΟΙ ΠΕΛΑΤΕΣ (M- M+)		N + 1.5	N + 2	ΑΡΓΑ - ΣΤΑΣΗ	ΚΑΠΝΙΚΑΡΕΑ ΑΡΧΑΙΑ
6.	ΜΙΑΟΥΛΗ (ΠΑΝΩ)				—	X	Σ	ΕΜΠΟΡΙΟ ΑΝΑΨΥΧΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ	Θ + 2 Ι.Χ. ΟΜΙΛΙΕΣ ΜΟΥΣΙΚΗ	ΠΕΡΑΣΤΙΚΟΙ ΠΕΛΑΤΕΣ (N M-)	X + 1	N	N	ΜΕΤΡΙΑ	ΠΛ. ΗΡΩΩΝ
7.	ΑΒΗΣΣΥΝΙΑΣ (ΚΑΤΩ)				ΕΜΠΟΡΕΥΜΑ ΠΑΡΚΙΝΚ Ι.Χ.	X	Φ	ΠΑΛΑΙΟΠΩΛΕΙΑ	Θ - 1 ΟΜΙΛΙΕΣ ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΗΜΑΤΑ	ΑΓΟΡΑΣΤΕΣ ΠΕΡΑΣΤΙΚΟΙ ΤΟΥΡΙΣΤΕΣ	X	N - 2	N - 2	ΑΡΓΑ	ΠΛ. ΒΗΣΣΥΝΙΑΣ
8.	ΚΑΛΑΜΙΩΤΟΥ (ΠΑΝΩ)				ΤΡΑΠΕΖΙΑ	X + 2	Φ + Σ	ΕΜΠΟΡΙΟ ΑΝΑΨΥΧΗ	Θ ΟΜΙΛΙΕΣ	ΠΕΛΑΤΕΣ ΠΕΡΑΣΤΙΚΟΙ (M-)	X	N + 1	N + 3	ΑΡΓΑ ΜΕΤΡΙΑ ΓΡΗΓΟΡΑ	ΚΑΠΝΙΚΑΡΕΑ
9.	ΚΑΡΑΙΣΚΑΚΗ (ΠΑΝΩ)				Ι.Χ.	X	Φ	ΕΜΠΟΡΙΟ ΑΝΑΨΥΧΗ	Θ ΟΜΙΛΙΕΣ ΒΗΜΑΤΑ ΜΟΥΣΙΚΗ	ΠΕΛΑΤΕΣ ΠΕΡΑΣΤΙΚΟΙ	X + 1/2	N - 1	N - 1	ΑΡΓΑ	ΠΛ. ΗΡΩΩΝ
10.	ΑΓ. ΑΣΩΜΑΤΩΝ (ΚΑΤΩ)				—	X	Φ	ΠΛΑΤΕΙΑ	Θ + 3	ΠΛΑΝΟΔΙΟΙ ΠΕΡΑΣΤΙΚΟΙ ΤΟΥΡΙΣΤΕΣ N, M+ M-	X	N + 4	N + 3	ΜΕΤΡΙΑ	ΘΗΣΕΙΟ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟΣ ΑΚΡΟΠΟΛΗΣ
11.	ΑΓ. ΑΣΩΜΑΤΩΝ (ΠΑΝΩ)				Ι.Χ	X + 2.5	Φ	ΚΑΤΟΙΚΙΑ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΧΩΡΙΣ ΧΡΗΣΗ	Θ + 6	ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΠΕΛΑΤΕΣ	X + 4	N - 2	N - 3	ΑΡΓΑ	ΠΕΙΡΑΙΩΣ

	ΟΠΤΙΚΑ				ΑΙΣΘΗΤΗΡΙΑΚΑ		ΑΚΟΥΣΤΙΚΑ		ΚΙΝΟΥΜΕΝΑ ΣΩΜΑΤΑ			ΔΥΝΑΜΙΚΑ		ΣΥΝΔΕΣΗ ΜΕ	
	ΡΙΖΑ	ΣΧΗΜΑ	visual field	ΤΟΜΗ	ΕΠΙΠΛΑ	ΚΛΙΣΗ	ΦΩΣ ΣΚΙΑ	ΧΡΗΣΕΙΣ	ΗΧΟΣ	human resources	auto density	pedestr. density	ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ		ΡΥΘΜΟΣ
1.	ΝΙΚΗΣ (ΚΑΤΩ)				ΤΡΑΠΕΖΙΑ ΠΑΡΚΙΝΚ ΜΗΧ. Ι.Χ.	X+2	Σ	ΕΜΠΟΡΙΟ	Θ+1 ΜΗΧ. Ι.Χ. ΦΟΥΡΝΟΣ	ΠΕΡΑΣΤΙΚΟΙ (M+)	X+1	N	N+1	ΜΕΤΡΙΑ	—
2.	ΝΙΚΗΣ (ΠΑΝΩ)				ΤΡΑΠΕΖΙΑ ΠΑΡΚΙΝΚ ΜΗΧ.	X+3-5	Σ	ΕΜΠΟΡΙΟ	Θ Ι.Χ. ΜΗΧ. ΟΜΙΛΙΕΣ	ΠΕΡΑΣΤΙΚΟΙ ΠΕΛΑΤΕΣ ΑΓΟΡΑΣΤΕΣ (M+ M-)	X+1	N+1.5	N+2	ΑΡΓΑ ΜΕΤΡΙΑ ΓΡΗΓΟΡΑ	—
3.	ΒΟΥΛΗΣ (ΚΑΤΩ)				ΠΑΡΚΙΝΚ ΜΗΧ. Ι.Χ.	X+2	Σ	ΕΜΠΟΡΙΟ ΑΝΑΨΥΧΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ	Θ+1 Ι.Χ. ΜΗΧ. ΒΗΜΑΤΑ	ΠΕΡΑΣΤΙΚΟΙ (M+ M-)	X+1/2	N+1.5	N+2	ΜΕΤΡΙΑ	—
4.	ΒΟΥΛΗΣ (ΠΑΝΩ)				ΤΡΑΠΕΖΙΑ ΠΑΡΚΙΝΚ ΜΗΧ.	X+3	Φ+Σ	ΕΜΠΟΡΙΟ ΑΝΑΨΥΧΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ	Θ Ι.Χ. ΜΗΧ. ΟΜΙΛΙΕΣ	ΠΕΡΑΣΤΙΚΟΙ ΠΕΛΑΤΕΣ ΑΓΟΡΑΣΤΕΣ (M+ M-)	X+1/2	N+2	N+3	ΜΕΤΡΙΑ ΓΡΗΓΟΡΑ	—
5.	ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ (ΚΑΤΩ)				ΚΑΝΤΙΝΑ ΠΑΓΚΑΚΙΑ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΤΡΑΠΕΖΙΑ	X	Φ	ΕΜΠΟΡΙΟ ΑΝΑΨΥΧΗ	Θ ΜΟΥΣΙΚΗ ΟΜΙΛΙΕΣ	ΠΕΡΑΣΤΙΚΟΙ ΠΕΛΑΤΕΣ ΑΓΟΡΑΣΤΕΣ (M+ M-)	X	N+2	N+2	ΑΡΓΑ ΜΕΤΡΙΑ	ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ
6.	ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ (ΠΑΝΩ)				ΠΑΓΚΟΙ ΜΕ ΒΙΒΛΙΑ	X	Φ	ΕΜΠΟΡΙΟ ΑΝΑΨΥΧΗ	Θ-2	ΠΕΡΑΣΤΙΚΟΙ (M+ M-)	X	N+2	N+3	ΜΕΤΡΙΑ ΓΡΗΓΟΡΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑ
7.	ΑΙΟΛΟΥ (ΚΑΤΩ)				Ι.Χ. ΣΕ ΚΙΝΗΣΗ	X+2	Φ	ΕΜΠΟΡΙΟ ΑΝΑΨΥΧΗ	Θ+8 Ι.Χ. ΜΗΧ.	ΠΕΡΑΣΤΙΚΟΙ ΟΔΗΓΟΙ (M+ M-)	X+5	N	N+2.5	ΑΡΓΑ ΜΕΤΡΙΑ	ΡΩΜΑΙΚΗ ΑΓΟΡΑ ΑΡΧΑΙΑ
8.	ΑΙΟΛΟΥ (ΠΑΝΩ)				ΤΡΑΠΕΖΙΑ	X+2	Φ	ΕΜΠΟΡΙΟ	Θ+3 ΟΜΙΛΙΕΣ ΒΗΜΑΤΑ ΜΟΥΣΙΚΗ	ΠΕΡΑΣΤΙΚΟΙ ΠΕΛΑΤΕΣ ΑΓΟΡΑΣΤΕΣ (M-)	X	N+3	N+4	ΑΡΓΑ	ΑΓ. ΕΙΡΗΝΗ
9.	ΦΩΚΙΩΝΟΣ (ΚΑΤΩ)				—	X+2	Σ	ΕΜΠΟΡΙΟ	Θ-3 ΒΗΜΑΤΑ	ΠΕΡΑΣΤΙΚΟΙ (M- M+)	X	N	N+1	ΑΡΓΑ	ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ
10.	ΦΩΚΙΩΝΟΣ (ΠΑΝΩ)				ΤΡΑΠΕΖΙΑ ΜΗΧ.	X	Σ	ΕΜΠΟΡΙΟ ΑΝΑΨΥΧΗ	Θ-1 ΟΜΙΛΙΑ	ΠΕΛΑΤΕΣ ΜΟΥΣΙΚΟΙ (ΠΕΡΑΣΤΙΚΟΙ) (M- M+)	X	N+1.5	N+1	ΑΡΓΑ	ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ
11.	ΜΟΝΑΣΤΗΡΑΚΙ (ΚΑΤΩ)				ΠΑΓΚΟΙ ΤΡΑΠΕΖΙΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ	X	Φ	ΠΛΑΤΕΙΑ	Θ+7 ΟΜΙΛΙΑ ΒΗΜΑΤΑ ΜΟΥΣΙΚΗ	ΠΕΛΑΤΕΣ ΤΟΥΡΙΣΤΕΣ ΑΓΟΡΑΣΤΕΣ ΠΕΡΑΣΤΙΚΟΙ ΠΛΑΝΟΔΙΟΙ ΖΗΤΙΑΝΟΙ (N M- M+)	X	N+6	N+7	ΎΓΑ - ΣΤΑΣΗ ΜΕΤΡΙΑ ΓΡΗΓΟΡΑ	ΑΡΧΑΙΑ ΑΚΡΟΠΟΛΗ ΠΛΑΚΑ

οπτικές τυπολογίες /
βάθος βλέμματος -σχήμα

Τα **οπτικά στοιχεία** αφορούν τους χωρικούς σχηματισμούς του κενού σε κάτοψη (**nolli map**) αλλά και το βάθος βλέμματος που προκύπτει από το σχήμα του (**space syntax**). Από τα δυο αυτά στοιχεία προκύπτουν ήδη οι πρώτες τυπολογίες βάση της κάτοψης. Τα 5 χρώματα κι οι αποχρώσεις τους μας δίνουν διαφορετικές δυναμικές και οπτικά πεδία ριζών.

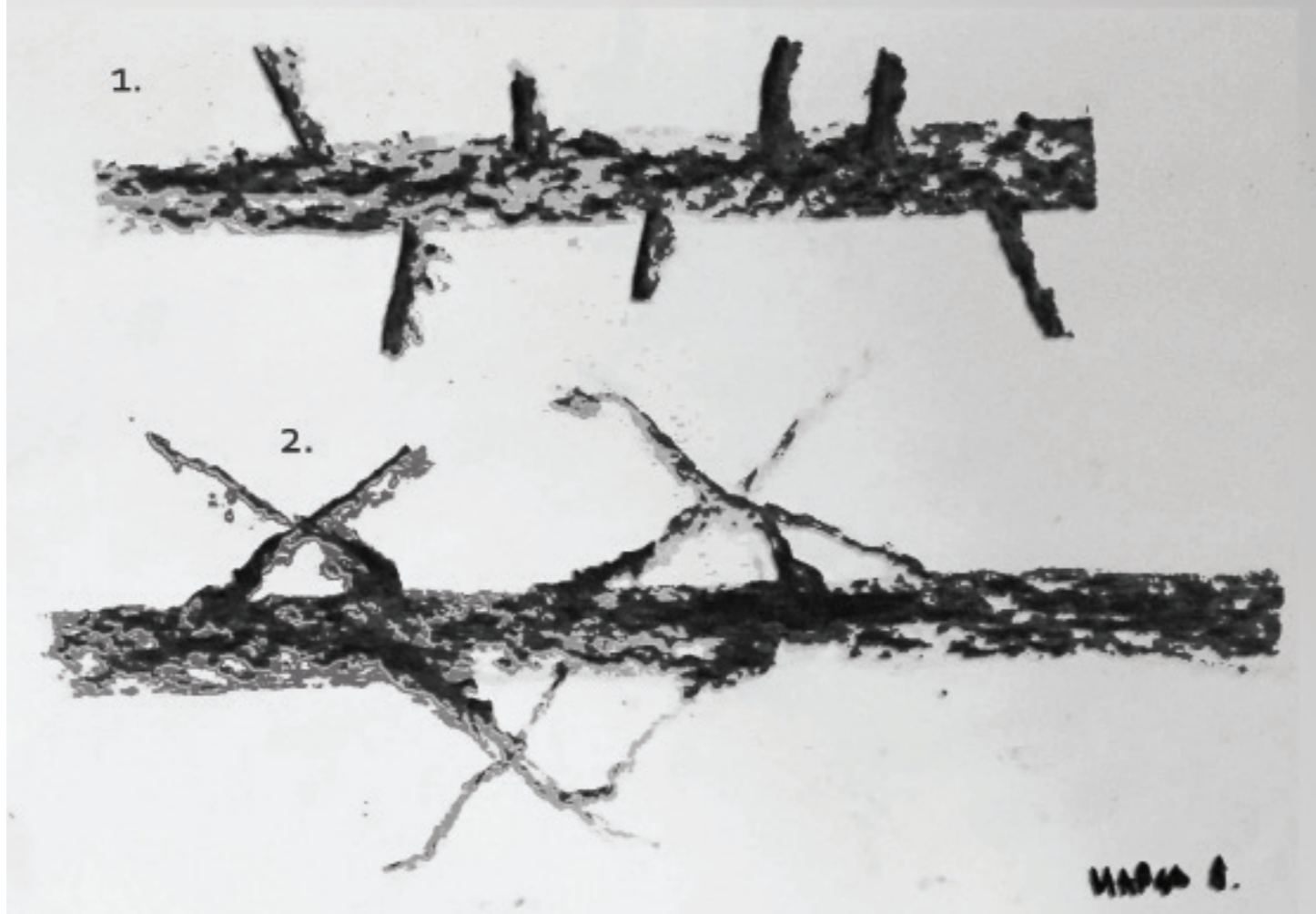
ο) Με κίτρινο απεικονίζεται η ίδια η Ερμού αλλά κυρίως κι όποιος θύλακας ράβεται πάνω της ή στα άκρα της πχ. Πλατεία Μοναστηράκι, Κεραμεικός, Σύνταγμα. Ουσιαστικά είναι ο βασικός κορμός της του οποίου όλες οι υπόλοιπες εγκάρσιες αλληλοτομές το ορίζουν.

1) Με κόκκινο αναπαρίσταται κάθε ρίζα που αποτελείται από ένα και μόνο ρηχό κλαδί, το οποίο ξεκινά από την Ερμού και διακλαδίζεται μόνο με το δρόμο που καταλήγει. Οι λέξεις κλειδιά της χωρικής οντότητας εδώ είναι. Αρχή – τέλος, σύντομο, τοπικό, σημειακό, local, ρηχό πεδίο βλέμματος, αίσθηση της ασυνέχειας. Η ερμηνεία τους. Δημιουργούν έναν επαναλαμβανόμενο ρυθμό στο μήκος της Ερμού που ορίζει μικρά ανοίγματα - ανάσες για στάσεις, παρατήρηση, περάσματα. Ενα είδος διαπλάτυνσης της Ερμού εγκάρσια.

2) Με μωβ οπτικοποιούνται οι ρίζες που έχουν αρκετά μεγάλο βάθος και μάλιστα διακλαδίζονται στο μήκος τους αρκετές φορές. Το ρίζωμα αυτό δεν είναι πάντα ευθύγραμμο, σπάει σε τμήματα που παίρνουν κλίση και συνεπώς επηρεάζεται το οπτικό πεδίο. Όταν η γραμμή δεν είναι μια και μονοκόμμη, αλλά δυο ή και τρεις τότε το μωβ παίρνει διαφορετική απόχρωση και άφορα υποκατηγορία της τυπολογίας. Το ίδιο όπως θα δούμε παρακάτω γίνεται στα μπλε και τα πράσινα. Λέξεις κλειδιά εδώ. Αρχή και τέλος με διάρκεια, εισχώρηση στο εσωτερικό, διακλάδωση, συνέχεια. Πρόκειται για εγκάρσια στοιχεία που προωθούν την εξερεύνηση, την περιπλάνηση και εισχώρηση βαθιά στο χώρο. Δε δρουν απομονωμένα, αλλά ούτε ορίζουν ισχυρές δυναμικές μέσα στο χώρο. Συνεργάζονται σε ισορροπία με τα γύρω τους ώστε να δημιουργήσουν συμπλέγματα ανακατεμένων διαδρομών.

3) Τα μπλε στοιχεία είναι ριζώματα που καταλήγουν με ή χωρίς διακλαδώσεις σε κάποιο σημαντικό θύλακα, ο οποίος δεν είναι ραμμένος πάνω στην Ερμού πχ. Μητρόπολη, Ρωμαϊκή Αγορά, πλατείες. Λέξη κλειδί. Στόχος. Ευνοείται η στοχευόμενη διαδρομή προς κάποιο σημείο, η δυναμική κίνηση. Υπάρχει ο σκοπός, ξέρεις έξαρχος που θέλεις να πας, που θα καταλήξεις δεν περιπλανείσαι απλά στο χώρο.

4) Τέλος, τα πράσινα στοιχεία είναι εκείνοι οι δρόμοι που τέμνουν την Ερμού και διακλαδίζονται και προς τα δυο μέτωπα της. Λέξεις κλειδιά. Ροη βλέμματος, ροη σώματος, global, συνέχεια. Ευνοεί τη συνέχεια της κίνησης, καθώς χτενίζει την Ερμού σε όλο το πλάτος της, έχει την πιο έντονη επιβολή από όλα τα υπόλοιπα στοιχεία, καθώς μέσα από τη ροη που δημιουργεί, συμπαρασέρνει και κατευθύνει. Δεν είναι τυχαίο άλλωστε ότι το καλύτερο βιώσιμο κομμάτι της Ερμού χαρακτηρίζεται από τέτοιες δυναμικές.

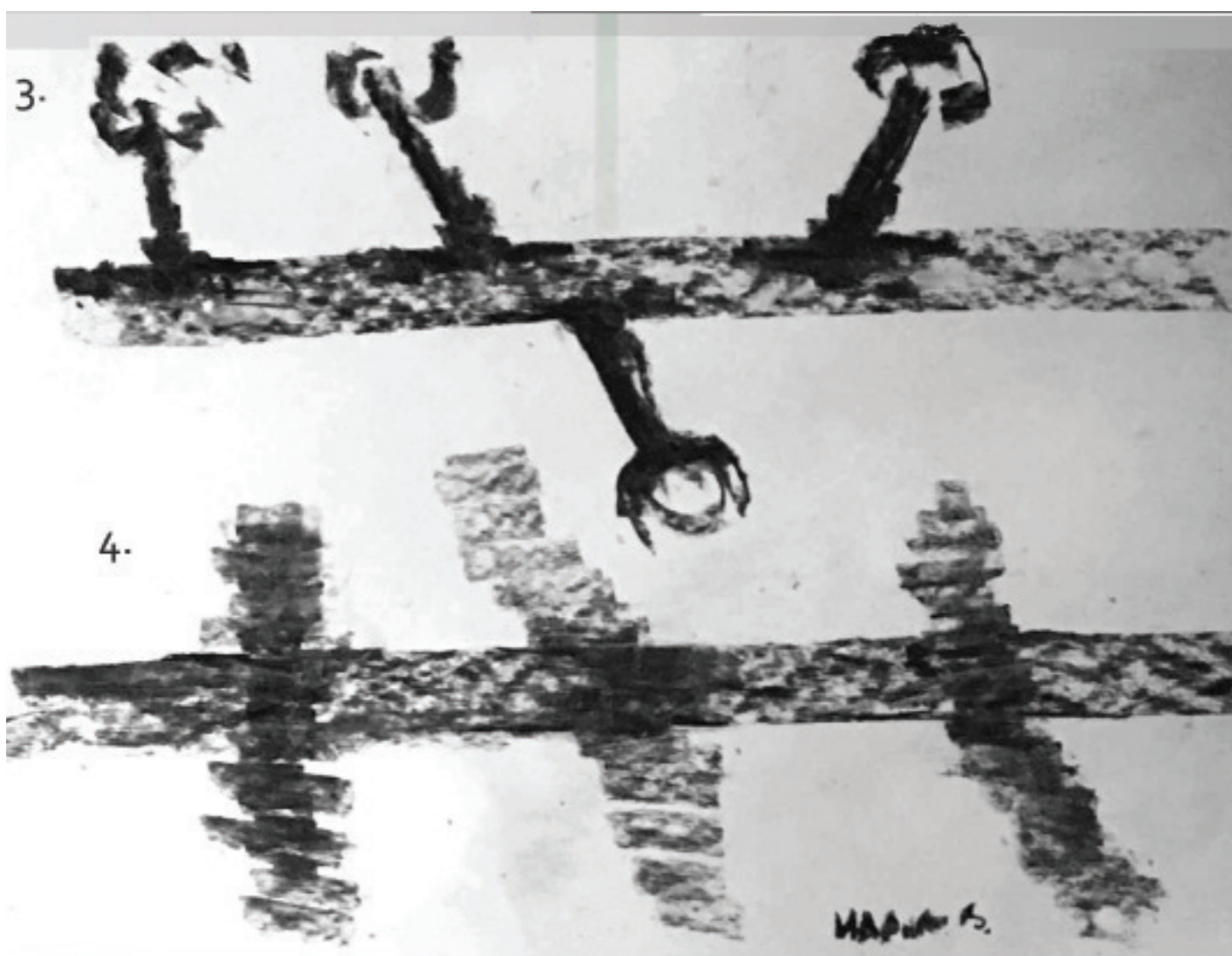
Επιπλέον στοιχεία που μέτρησα για κάθε ρίζα η σχέση πλήρους-κενού σε συνεργασία με την ύπαρξη στοών, διαπλατυνσεων και πλατειών και τέλος την ύπαρξη επίπλων κι άλλων αντικειμένων μέσα στο χώρο. Παρατήρησα μέσα από τα παραπάνω ότι το πλάτος και το ύψος αυξομειώνονται και μαζί με αυτά η κλίμακα, ενώ τα αντικείμενα που υπάρχουν στο χώρο εγκλωβίζουν την κίνηση χωρίς να την επηρεάσουν ιδιαίτερα, ενώ κανονικά θα έπρεπε να την φιλτράρουν.

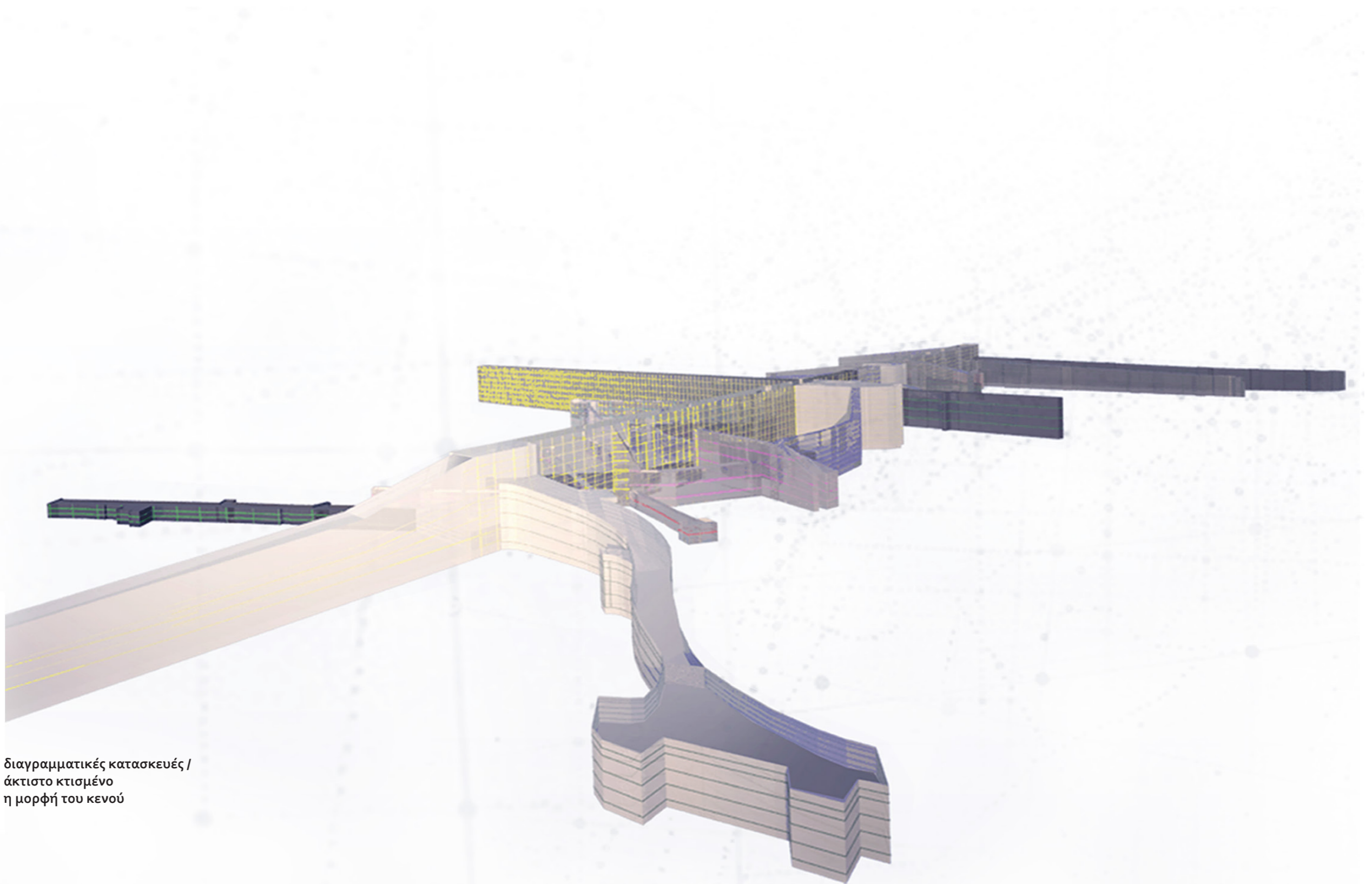
Ενα επιπλέον στοιχείο που ορίζει στα οπτικά είναι οι φωτοσκιάσεις του δρόμου. Το δίπολο φως - σκιά ως αισθητηριακή ιδιότητα ασυνείδητα υποδεικνύει στο άτομο είδη και ρυθμούς κινήσεων, καθώς στο προσκήνιο αναδύονται ψυχολογικές παράμετροι. Αντίστοιχα κι η έντονη κλίση του εδάφους σε τομή προς έναν άξονα ή και περισσότερους, το υλικό που χρησιμοποιείται, η τριβή με το πάτωμα αλλάζει τις ιδιότητες του κενού, γιατί ενεργοποιείται η κιναισθηση του άτομου.

Τα ακουστικά στοιχεία αφορούν τον ήχο. Ιδιότητες σχετικά με πόσο ήσυχος ή θορυβώδης είναι ο δρόμος. Πχ οι χρήσεις αναψυχής σε ένα δρόμο δημιουργούν αυτόματα ήχους ομιλίας ή πιθανής μουσικής από μαγαζιά, ενώ ένας εμπορικός πεζόδρομος αντιστοιχεί να μεν σε πιο περιορισμένες ομιλίες περαστικών αλλά κυρίως σε ρυθμικούς κτύπους βημάτων. Επιπρόσθετα στοιχεία όπως είναι οι πλανόδιοι με μουσικές κατασκευές λ.χ. η λατέρνα ή το νερό σε σιντριβάνια προκαλούν στάσεις ή πιο αργή περιπλάνηση γύρω από αυτά, ενώ η ύπαρξη Ι.Χ. και μηχανών εντείνουν το θόρυβο και τη στοιχισμένη γρήγορη κίνηση.

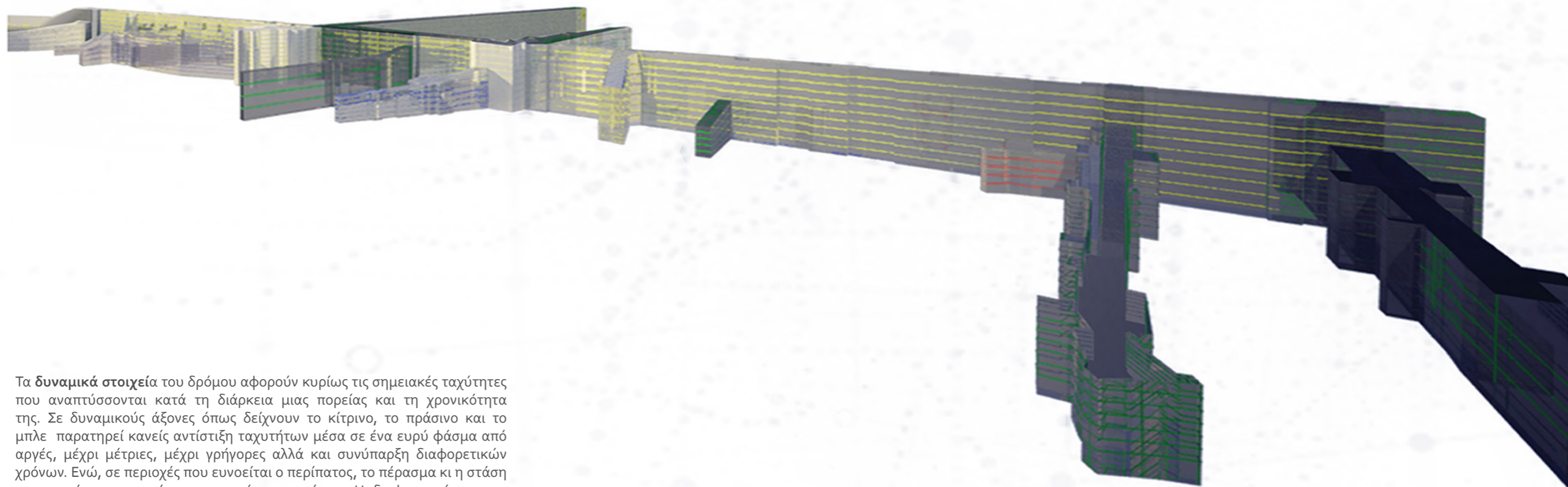
Τα κινούμενα σώματα στο χώρο, η πυκνότητα τους αλλά και η συχνότητα με την οποία εισβάλλουν σε κάθε ρίζα της Ερμού αποτελούν μια εξίσου σημαντικές πτυχές, καθώς φέρουν μέσα του ιδιότητες και ρόλους ανθρώπων (περαστικοί, εργαζόμενοι, αγοραστές - πελάτες, τουρίστες, πλανόδιοι, ζητιάνοι) που σχετίζονται με τις χρήσεις γης αλλά και διάφορα ηλικιακά φάσματα που χρωματίζουν την καθημερινότητα του δικτύου. Η πυκνότητα των σωμάτων δείχνεται με την πύκνωση των οριζόντιων στοιχείων.

Τα χωρικά στοιχεία σώματος δηλαδή οι ιχνογραμμές που χαράσσει το άτομο πίσω του εγγράφουν σε ένα δρόμο σχήματα και πορείες, τεθλασμένες, καμπύλες, ευθύγραμμες, στάσεις, πυκνώματα, αλλαγές κατεύθυνσης μέσα στον ίδιο άξονα ή διεύθυνση σε άλλους και εν τέλει μας δείχνουν πως ανταποκρίνεται χωρικά το κινούμενο σώμα στα οπτικά και ατμοσφαιρικά δεδομένα του δρόμου (στοές, αντικείμενα, φως, κλίση εδάφους, υλικό). Τότε οι πορείες τους αποκτούν αναδιπλώσεις, τσακίσματα, αλληλοεπικαλύψεις. Από αυτά θα προκύψει ένα πλέγμα γραμμών που συσσωρεύονται, τέμνονται, διακλαδίζονται και τελικά ενοποιούνται σε συμπλέγματα ανακατεμένων αισθήσεων και κινήσεων, δημιουργώντας μια εξελισσόμενη αίσθηση χώρου.

διαγραμματικές κατασκευές /
άκτιστο κτισμένο
η μορφή του κενού

Τα **δυναμικά στοιχεία** του δρόμου αφορούν κυρίως τις σημειακές ταχύτητες που αναπτύσσονται κατά τη διάρκεια μιας πορείας και τη χρονικότητα της. Σε δυναμικούς άξονες όπως δείχνουν το κίτρινο, το πράσινο και το μπλε παρατηρεί κανείς αντίστιξη ταχυτήτων μέσα σε ένα ευρύ φάσμα από αργές, μέχρι μέτριες, μέχρι γρήγορες αλλά και συνύπαρξη διαφορετικών χρόνων. Ενώ, σε περιοχές που ευνοείται ο περίπατος, το πέρασμα κι η στάση επικρατούν μεμονωμένες κατηγορίες ταχυτήτων. Η διαφοροποίηση στις ταχύτητες γίνεται μέσα από τα διαφορετικά ύψη.

Με τον εντοπισμό των παραπάνω στοιχείων οι ρίζες χωρίζονται σε τυπολογίες βάση διαφορετικών κριτηρίων τη φορά. Παρ' αυτά ρίζες διαφορετικών τυπολογιών μοιράζονται μεταξύ τους κοινές ιδιότητες.

Τέλος, έχοντας όλα τα παραπάνω οπτικοποίησα με τη βοήθεια διαγραμματικών κατασκευών, με στόχο να αποδοθεί μορφή στο κενό. Η μορφή του κενού είναι το αποτύπωμα της μορφής του πλήρους, δηλαδή όλων εκείνων των στοιχείων, ιδιοτήτων που έχουν «χτιστεί» και εφαρμοστεί. **Ανθρωποι, χρήσεις, τοπογραφία, δομημένο περιβάλλον, κανόνες κίνησης, κέντρα βάρους, φως – σκιά, προσανατολισμός, υλικά κ.α., με λίγα λόγια το αστικό περιβάλλον όπως διαμορφώθηκε από τις αρχιτεκτονικές επιλογές.**

Φαίνονται πλέον ξεκάθαρα τα διαφορετικά patterns, που κάποια αποφάσισα να τα διατηρήσω, άλλα μέσα από νέες σχέσεις κι άλλα να τα ανατρέψω.

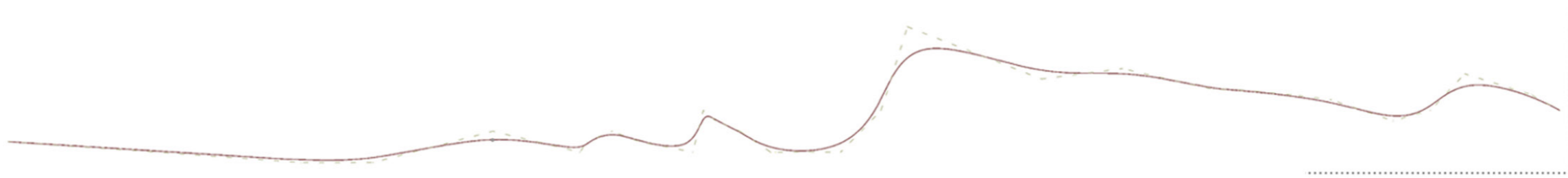
Στόχος

Οι κατασκευές κι οι τυπολογίες που εσωκλείουν συνδυάζονται και συνεργάζονται μεταξύ τους σχηματίζοντας ανεικονικά ανάγλυφα ισοϋψών καμπύλων και άνισων εντάσεων σε διάφορα σημεία. Συνεπώς, δημιουργούνται διαφορετικά περιεχόμενα , συνθήκες καθημερινότητας και οικειοποίησης του χώρου, τόσο στα ριζώματα μεμονωμένα όσο και στην αλληλοτομή αυτών.

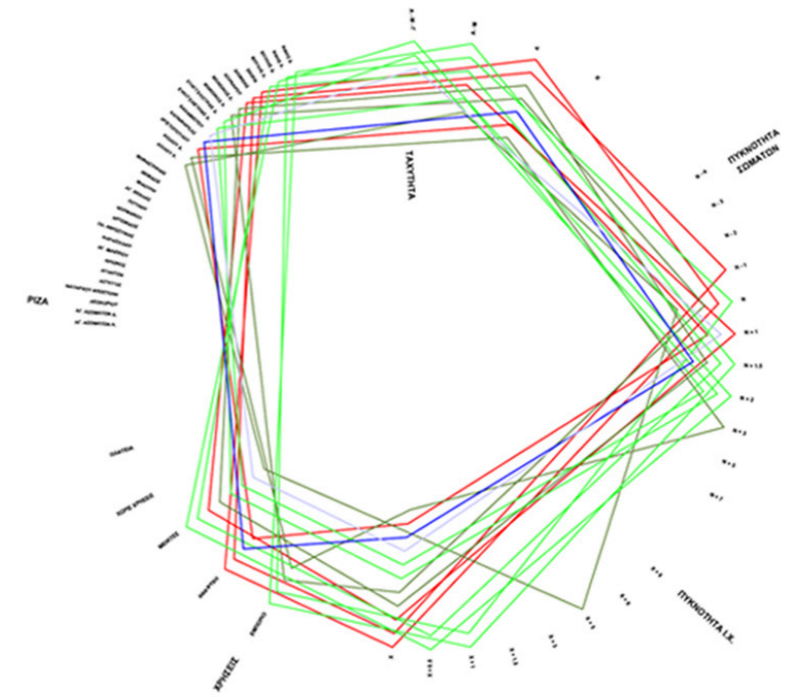
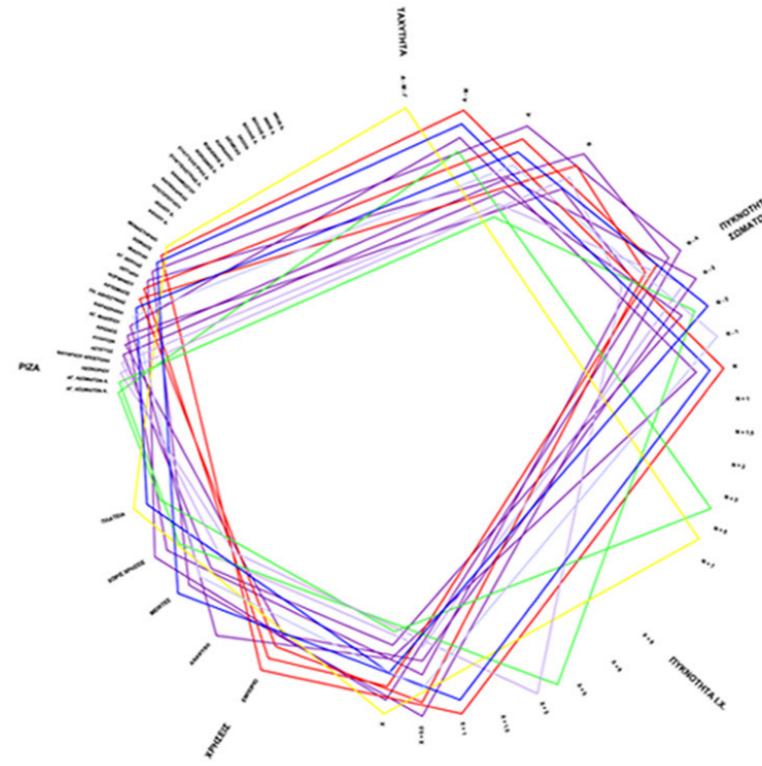
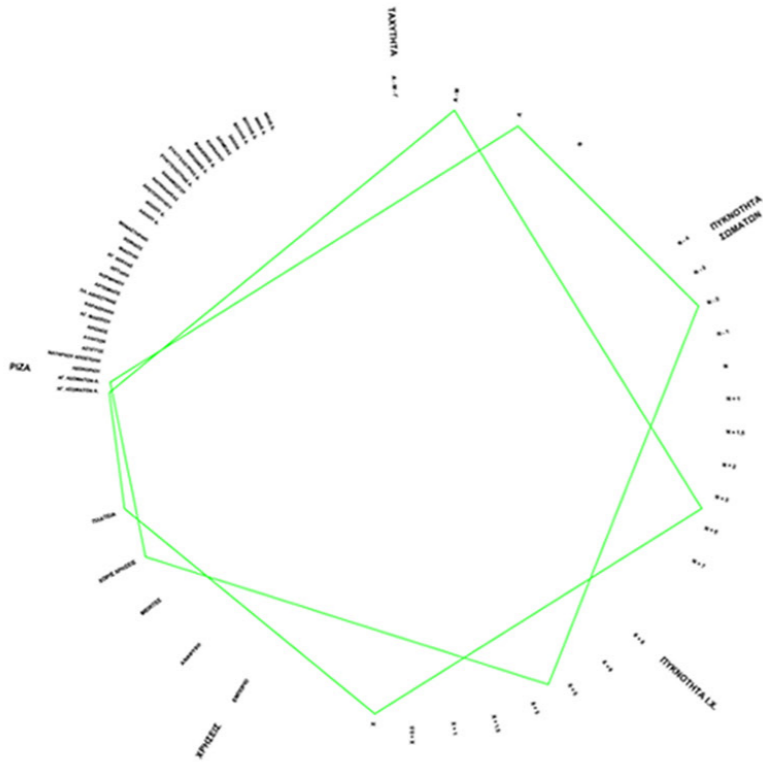
Μέσα απ’ τις διαφανείς αυτές χωρικές κατασκευές ιδιοτήτων κατάφερα να αναγνώσω ολόκληρο το ριζώμα της Ερμού ως ένα μεγάλο σύμπλεγμα ανακατεμένων κινήσεων, ρυθμών, αισθήσεων και εικόνων. Παρ’ όλη όμως την ποικιλομορφία του ριζώματος ο βασικός κορμός της Ερμού, συντίθεται μέσα από διακριτές κι όχι συγχρονικές σχέσεις μεταξύ άνισων καταστάσεων. Ένας βιώσιμος πεζοδρόμος με βασική λειτουργία την κατανάλωση (Σύνταγμα – Αιόλου), μια απότομη αλλαγή σε μια συμπαγή κατάσταση κι η απότομη εναλλαγή αυτής σε μια ξεχειλωμένη άχαρη συνθήκη χώρου (Αιόλου - Αθήνας - Αγ. Ασωμάτων) κι ένα άδοξο τέλος νεκρού περιεχομένου με μοναδική αιωρούμενη έννοια εκείνη της περισυλλογής και του χλιαρού περιπάτου (Αγ. Ασωμάτων-Κεραμεικός). Μέσα από το διάγραμμα βλέπουμε και τις συνεργασίες των ριζωμάτων, που λειτουργούν, ποιά συνεργάζονται μεταξύ τους και σε ποιές τυπολογίες ανήκουν. Το πάνω τμήμα με πράσινο, μπλε, κόκκινο, το μεσαίο με μωβ, μπλε, κόκκινο και το τελευταίο απλά δε συνεργάζεται.

Αποφάσισα να ασχοληθώ με το τελευταίο αυτό κομμάτι της Ερμού μπροστά από τον Κεραμεικό , καθώς αποτελεί το τέλος μιας ιστορίας που αν αλλάξει θα αλλάξει σταδιακά κι η συνέχεια της.

Μεταφορικά μιλώντας, αν παρομοιάσει κανείς την Ερμού με τον κορμό ενός σώματος και τα ριζώματα της ως άκρα-μέλη, γίνεται η υπόθεση ότι τροποποιώντας κάποια από τα μέλη άρα και τον τρόπο σύνδεσης τους με τον κορμό, τελικά θα μετασχηματιστεί η ταυτότητα ολόκληρου του σώματος της Ερμού. Στηριζόμενη σε αυτή τη λογική, έθεσα ως στόχο τη συρραφή στο συγκεκριμένο σημείο επιλεγμένων εγκάρσιων χωρικών οντοτήτων και κινήσεων. Αν κι η δυναμική αυτών παραμένει η ίδια, η υλη ωστόσο περιορίζεται και ορίζεται από τα πλαίσια μεγάλων κατασκευών που φέρουν τη συμπεριφορά και τη συνέχεια ξεδιπλωμένης κορδέλας το χώρο. Οι κορδέλες, λοιπόν, που χρησιμοποιώ μπλέκονται μεταξύ τους και αλληλοσυμπληρώνονται δημιουργώντας σημειακά εγκάρσια περιεχόμενα στο χώρο. Η μορφή της κορδέλας κι οι χωρικές δίπλες της έχουν προκύψει από την αντίστοιχη ακριβώς διαδικασία της ανάλυσης. Αν στο υπόλοιπο τμήμα της Ερμού μέσα απο τη μορφή του κτισμένου περιβάλλοντος αναζητούσαμε τη μορφή του κενού, τώρα συνθέτουμε την επιθυμητή μορφή του κενού που θα θέλαμε να υπάρχει και μέσα από αυτήν ζητούμενο γίνεται η τη μορφή του επίπλου- αρχιτεκτονικού αντικειμένου που θα την παράγει.

συνάρτηση σωματικής
κινητικότητας στην Ερμού

- διαχωρισμός της Ερμού σε τρία
τμήματα με διαφορετικές ποιότητες
1. βιώσιμος πεζόδρομος
 2. άχαρη συνθήκη χώρου
 3. νεκρό περιεχόμενο

Αναγνώση τοπίου

Ξεκίνησα τη σύνθεση του κενού, αναγνωρίζοντας πρώτα τις υπάρχουσες δυναμικές του τοπίου, ώστε να δώσω έμφαση σε αυτά, ράβοντας πάνω τους, στην επέκτασή τους αλλά και ανάμεσα τους διαφορετικά περιεχόμενα που θα τα ενισχύσουν.

Αναγνωρίζω δυο θύλακες ραμμένους πάνω στην Ερμού. 1. Την πλατεία Αγ. Ασωμάτων όπου αποτελεί την πύλη προς το κομμάτι του Κεραμεικού αλλά και την ένωση του κάτω τμήματος με όλο το πάνω. Αρα, η πρώτη ένωση θα ξεκινήσει από την πλατεία που πρέπει να αποκτήσει τη σημειολογία της εισόδου από πολλαπλές κατευθύνσεις που ορίζει η διασταύρωση. 2. Ο ίδιος ο Κεραμεικός στον οποίο όμως δε μπορεί να γίνει κάποιο είδος επέμβασης, συνεπώς περιορίζεται η φυσική κίνηση στην άυλη πορεία του βλέμματος. Πώς θα ενσωματωθεί ο περίπατος στον Κεραμεικό χωρίς να αγγίζουμε το περιεχόμενό του?

Επιπλέον φυσικά στοιχεία είναι 3. ο λόφος, που προσφέρει το στόχο να τον ανεβείς, έτσι ώστε να αντικρίσεις από μεγαλύτερο ύψος τον Κεραμεικό και την Ακρόπολη, 4. το ήδη διαμορφωμένο μονοπάτι στο πίσω μέρος, για περίπατο και εισχώρηση, αντιδιαμετρικά υπάρχει 5. ένα δασικό πλάτωμα που ευνοεί την εξερεύνηση, ανάμεσα σε υπαίθρια εκθέματα-γλυπτά και τον περίπατο προς το άλλο μέτωπο του Κεραμεικού. 6. Τέλος, υπάρχει η γέφυρα που στόχο έχει να σε φέρει από την απέναντι πλευρά του Θησείου στον Κεραμεικό και φυσικά 7. το Μουσείο που εντάσσεται βέβαια στο γενικότερο θύλακα του Κεραμεικού πάνω στην Ερμού.

Διαβάζοντας τις υπάρχουσες ποιότητες διακρίνω ήδη μια προδιάθεση του ιδίου του τοπίου για κάποιες τυπολογίες εγκαρσιών κινήσεων και περιεχομένων. Μωβ (μονοπάτι, δασικό πλάτωμα), μπλε (γέφυρα, λόφος), κίτρινο (Κεραμεικός, Αγ. Ασωμάτων). Παρόλα αυτά εξακολουθούμε να μιλάμε για νεκρό περιεχόμενο μιας κι αυτά δεν έχουν κάποια ιδιαίτερη αξιοποίηση ή χρήση.

Για να αποκτήσουν ολοκληρωτικά το χαρακτήρα τους, έπρεπε να παντρέψω τις αδύνατες αυτές έννοιες περισυλλογής, περιπάτου, στόχου με τα θετικά τμήματα της Ερμού από το υπόλοιπο κομμάτι της. Φέρνω σε συνεργασία τα εν δυνάμει κίτρινα (θύλακες), μωβ (αργές διαδρομές περιπλάνησης), μπλε (εκεί που επιλεγεί να καταλήξει το σώμα) με τη δυναμική των πρασίνων τυπολογιών που χτενίζουν κατευθύνσεις, δημιουργούν συνέχειες και ισχυρές ροές ώστε να εξελίξουν το υπάρχον δυναμικό του τοπίου πάνω στις φυσικές χαράξεις του. Ακόμη τα κόκκινα μέσα από την επανάληψη δημιουργούν ρυθμό και ισορροπία, είναι αυτά που φέρουν κιόλας τις χρήσεις.

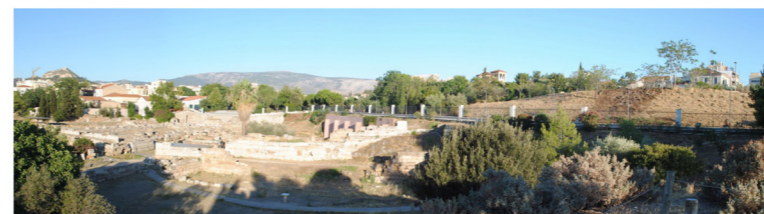
1. Κεραμεικός (κίτρινο)
2. πλατεία Αγ. Ασωμάτων
3. λόφος (μπλε)
4. μονοπάτι (Μωβ)
5. δασικό πλάτωμα (Μωβ)
6. γέφυρα (μπλε)
7. Μουσείο

έννοιες περισυλλογής, περιπάτου, στόχου

πράσινες τυπολογίες
χτενίζουν κατευθύνσεις
συνέχειες, ισχυρές ροές
φυσικές χαράξεις

κόκκινα
επανάληψη
ρυθμός
ισορροπία
χρήσεις

Συνθετικές αποφάσεις για τη μορφή του κενού

A. παρατηρητήρια - βεραντες

1. αντίρροπη δύναμη λοφου υψόμετρο- βυθισμα αιωρηση

2. πρασινη τυπολογια στην προεκταση της γεφυρας διαπλατυνη- βεραντα

3. μονοπατι συνεχεια πρασινη τυπολογια αιωρουμενο beldevere

B. Περιεχόμενο -χρησεις

στάσεις, συναντήσεις, καθιστικά, εμπόριο αναψυχή πολιτισμός

Γ. Αγ. Ασωματων - εισοδος τοποσημο ενωση πυλη

A. Η βασική απόφαση του πήρα προκειμένου ο Κεραμικός να αποκτήσει παράλληλες διαδρομές που όμως προσφέρουν εγκάρσιες κινήσεις βλέμματος, ήταν να βγάλω βεράντες - παρατηρητήρια μικρών διαστάσεων σε διαφορετικά ύψη.

1. Ξεκίνησα ορίζοντας την αντίρροπη ακριβώς δύναμη του λόφου στη θέση του δασικού πλατώματος. Στη μια πλευρά έχουμε υψόμετρο ενώ στην άλλη βύθισμα. Το έδαφος εισχωρεί και αιωρείται στον Κεραμεικό, ορίζοντας μια αργή περιπλάνηση. (μπλε – στόχος, μωβ περιπλάνηση)

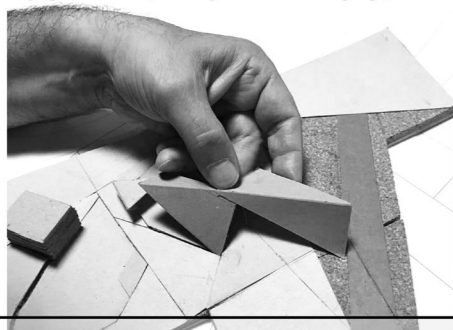
2. Στη συνέχεια, στην αλληλοτομή με τη γέφυρα, στη φυσική χάραξη της συνέχειας της τοποθετώ πράσινη τυπολογία που φέρει ροικότητα. Δυναμικά καταλήγει το σώμα εγκάρσια σε εξώστη πάνω από τον αρχαιολογικό κι από εκεί στην καρδιά του λόφου. Αρα έχει χτενιστεί η Ερμού, κι αυτό ενδυναμώνει τη γέφυρα ως προέκταση της.

3. Τέλος, για την ενίσχυση του φυσικού περιπάτου πίσω από το λόφο, τοποθέτησα πάλι πράσινη τυπολογία που χτενίζει την Ερμού και παρασέρνει το σώμα σε ένα σκαμπαπέβασμα διαδρομής που βοηθάει στη συρραφή διαδοχικών εικόνων από διαφορετικές πλευρές και υψόμετρα

B. Η δεύτερη απόφαση ήταν επιβάλλω έναν ρυθμό από τοπικά ανοίγματα-ανάσες σύντομης αλλά ανακυκλώσιμης επισκεψιμότητας που θα φέρουν περιεχόμενο στην Ερμού, χρήσεις, στάσεις, συναντήσεις, καθιστικά, περάσματα. Οι λειτουργίες που επέλεξα να εφαρμόσω είναι εμπόριο, αναψυχή, πολιτισμός δηλαδή χώροι εκθέσεων και πολλαπλών χρήσεων.

Γ. Και τρίτον, η πλατεία Αγ. Ασωμάτων με την εκκλησία ήθελα να αποτελεί τοπόσημο σε παραλληλία με την Καπνικαρέα και το Μοναστηράκι. Όμως επειδή φέρει και τις δικές του ιδιαιτερότητες ως ενοποιητικό στοιχείο της Ερμού και είσοδο του Κεραμεικού, χρειαζόταν μια κατασκευή – περίπτερο που να το σημειολογεί αυτό.

Εργαλεία , πορεία Σκέψης

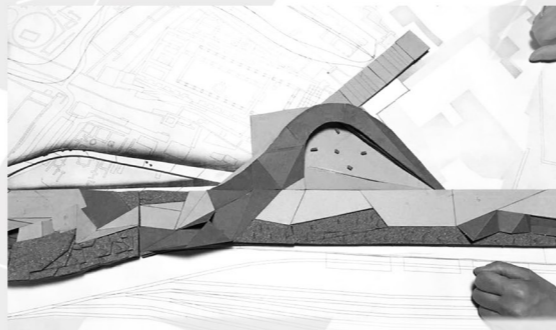

πορείες τεθλασμένες
σπάσιμο πορείας,
βλέμματος

κιναισθηση
συρραφή εικόνων

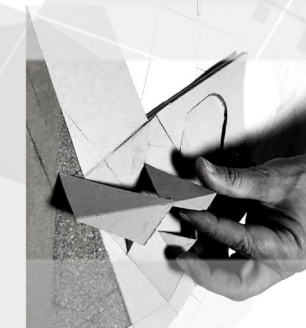
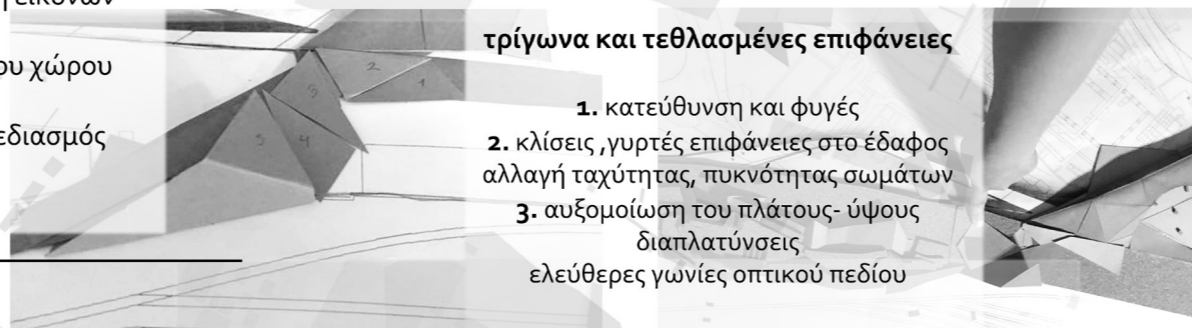
νόημα του χώρου

αυτοσχεδιασμός

τρίγωνα και τεθλασμένες επιφάνειες

1. κατεύθυνση και φυγές
2. κλίσεις , γυρτές επιφάνειες στο έδαφος
αλλαγή ταχύτητας, πυκνότητας σωμάτων
3. αυξομείωση του πλάτους- ύψους
διαπλατύνσεις
ελεύθερες γωνίες οπτικού πεδίου

Παρατηρώντας τα βίντεο που τράβηξα με γρήγορη επιτάχυνση είτε από σταθερό σημείο, είτε η ίδια κινούμενη μέσα στο χώρο, είδα ότι προκύπτουν πορείες τεθλασμένες. Τεθλασμένες, όπου επιτρέπουν το σπάσιμο της πορείας, του βλέμματος, τη στροφή του σώματος. Ξεκίνησα, λοιπόν, να λειτουργώ με χαρτόνια που έκοβα λοξά σε τρίγωνα, τραπέζια, σχήματα ακανόνιστα γενικά. Κάθε φορά που έκοβα ένα κομμάτι της κορδέλας φανταζόμουν να το βιώνω. Πώς θα συμπεριφερόμουν εγώ αν βρισκόμουν πάνω του στο χώρο. Πώς θα με επηρέαζε. Σκεφτόμουν σώματα που κινούνται άλλοτε ευθύγραμμα, κι άλλοτε να στρέφονται διαρκώς σε άλλες κατευθύνσεις, να βρίσκονται σε ενεργητικότητα. Οι τεθλασμένες πορείες ενεργοποιούν την κιναισθηση, συρράφουν εικόνες, του ιδίου πράγματος ή διαφορετικών από πολλαπλές γωνίες κι έτσι ξετυλίγεται το νόημα του χώρου.

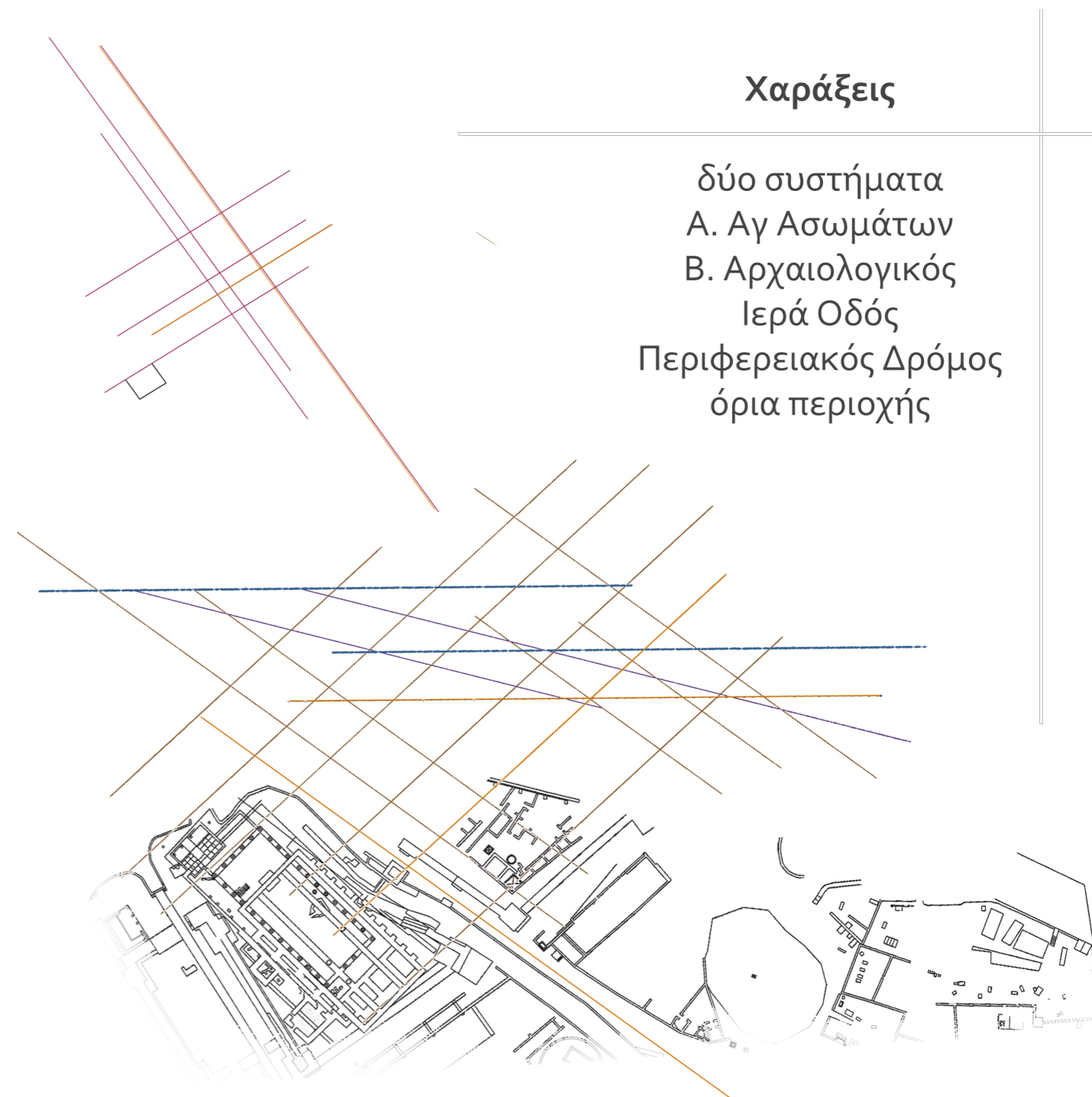
Σαφώς είναι τελείως διαφορετικό να βλέπουμε πανοραμικά τα σχήματα και να αναγνωρίζουμε απλώς μορφές χωρίς ουσιαστικά να ξέρουμε τί σημαίνουν και πώς επιδρούν στην κίνηση μας. Στην κινησιολογία του σύγχρονου χορού, στο κομμάτι του αυτοσχεδιασμού, μαθαίνουμε να μπλέκουμε το σώμα μας με τα υπόλοιπα υποκείμενα και αντικείμενα γύρω μας μέσα από τεθλασμένες ανάκατες τροχιές. Οπότε το να βάλει κανείς σώματα να κινούνται σε αόρατες παράλληλες που δεν τέμνονται πουθενά, δεν αποτελεί κάτι ενδιαφέρον. Ο καθοδηγούμενος αυτοσχεδιασμός ενεργοποιείται ακριβώς εκείνη τη στιγμή που ο άνθρωπος συγκρούεται με το άλλον. Και τελικά συγκρούεται με το ίδιο το εγώ του, αλλάζοντας κίνηση, ρυθμό, ψυχολογία, σκοπό.

1. Οπότε, χρησιμοποιώ τα τρίγωνα και τις τεθλασμένες επιφάνειες, πρώτον για να δώσω κατεύθυνση και φυγές και επιπλέον για να δημιουργήσω κλίσεις και γυρτές επιφάνειες στο έδαφος. Το ανεβοκατέβασμα του εδάφους κι οι κλίσεις, τροποποιούν το είδος της κίνησης και το κάθε σώμα αντιδρά διαφορετικά. Άλλοτε απομακρύνεται, άλλοτε συγκλίνει. Αποκτά πιο αργούς ρυθμούς, ή πιο γρήγορους. Ξεκινάει να υπάρχει διάδραση από τη στιγμή που αυξομειώνεται η ταχύτητα κι η πυκνότητα των σωμάτων.

2. Οσον αφορά την αυξομείωση του πλάτους- ύψους, ακριβώς επειδή εδώ δεν υπάρχουν κτίρια και ρυμοτομία που να μπορούν να συμμετέχουν, έπρεπε να δημιουργήσω νέες σχέσεις και μορφές που θα έφερναν το ίδιο αποτέλεσμα στο χώρο. Για να πλάσω τους χώρους τα σχήματα αυτά με βοήθησαν να φτιάξω πρωτότυπες, δυναμικές αυξομειώσεις πλάτους-ύψους, διαπλατύνσεις, αφήνοντας από όλες τις γωνίες βάθος οπτικού πεδίου.

Τέλος, πέρα από τη διερεύνηση χαράξεων βάση της κίνησης, οι χαράξεις αυτές δε μπορούσαν να είναι τυχαίες προς τον Κεραμεικό και τις δικές του αναφορές. Οπότε τέθηκε το ερώτημα τι ροές επαναλαμβάνουμε από τον αρχαιολογικό, από τον περιβάλλον και τα όρια του, ποιά όρια επαναπροσδιορίζονται, πώς οι χαράξεις της διερεύνησης προσαρμόζονται σε άλλο σύστημα και πόσα συστήματα τελικά εγγράφονται μέσα στην ανάπλαση.

Ενα σύστημα στην πλατεία, το οποίο ορίζεται από την Αγ. Ασωμάτων κι άλλο ένα στις δυο αντίρροπες επεμβάσεις όπου η Ιερά Οδός, ο Περιφερειακός Δρόμος και κάποιες κατευθύνσεις που εγώ όρισα στη σύνθεση, επαναλαμβάνονται σε κάρναβο και παντρεύονται με τα όρια της περιοχής. Το όριο που επαναπροσδιορίζεται είναι αυτό της Ερμού από την πλευρά που είναι ο Κεραμεικός.

1. Η αρχή της εισόδου ορίζεται από ημι-υπαίθρια διαπερατά περίπτερα, που αποτελούν χώρους πολλαπλών χρήσεων και εκδηλώσεων για εκθέσεις βιβλίων, performance, μουσικές βραδιές κλπ. Επιλέχθηκαν τα συγκεκριμένα σχήματα τα οποία προκύπτουν από τους ίδιους άξονες κατευθύνσεων, έτσι ώστε να αφήνουν οπτικές ροές από όλες τις πλευρές προς το εσωτερικό. Η κατά κορυφήν επαφή τους δημιουργεί μια μνημειώδη συμμετρία πύλης, και την ένωση του τέλους της Ερμού με τη συνέχεια της.

Διαφάνεται ήδη από εδώ η λογική των επίπλων, που ρέουν προς τα έξω, προκειμένου να φιλτράρουν τον κόσμο.

2. Από αυτό το σημείο ξετυλίγονται οι κορδέλες και κατόπιν μπλέκονται. Φέρουν διαφορετικές ποιότητες διαδρομών, υλικότητας και χρήσεις με σταθερό ρυθμό και ιδιαίτερο πύκνωμα στην περιοχή του λόφου. Η εναλλαγή υλικού επηρεάζει την κίνηση στο χώρο, την ταχύτητα, τα σχήματα, τις αισθήσεις, καθώς αλλά από αυτά μας αποξενώνουν ενώ άλλα τα οικειοποιούμεστε με πιο εύκολο τρόπο.

Τα υλικά που χρησιμοποιούνται είναι το πατημένο χώμα με σταθεροποιητή για τη μια και το κερατωμένο μπετόν ή αλλιώς μπετόν σιρέ για την άλλη. Το κάθε ένα υλικό ανάλογα με τις ιδιότητες του δίνει και διαφορετικό χαρακτήρα στις διαδρομές.

Το πατημένο χώμα είναι ένα φυσικό, οργανικό υλικό, διαπερατό από το νερό, προσαρμόζεται σε οποιοδήποτε κλίμα κι έχει τις προδιαγραφές να ρυθμίζει το μικροκλίμα της περιοχής που εφαρμόζεται. Οπότε και το χρησιμοποιώ, σε σημεία που έχουν κυρίως αναφορά στο φυσικό περιβάλλον, όπως είναι ο λόφος, το μονοπάτι, πρίσματα – καθίσματα, διαδρομές που σχηματίζονται από το ανεβοκατέβασμα του εδάφους.

Αυτό ήδη το βλέπουμε στο πρώτο τμήμα, που αναπτύσσεται σε παραλληλία με μια φυσιολογική διαδρομή. Η μια υποβάλλει το σωμα σε μια άγνωστη κατάσταση, όπου το έδαφος σχηματίζει διαδρομες αλλά και καθίσματα σε διαφορετικά levels κι η άλλη σε μια πιο γνωριμη, οικεια.

3. Η δευτερη κορδελα με τον μπετον σιρε αφορα κυριως τμηματα της επεμβασης που σχετιζονται με το τεχνητο ανθρωπινο περιβαλλον κι όχι το φυσικο. Γι' αυτό και σχηματιζει το δοχειο που φερει εγκάρσια τις χρήσεις και αφορα πιο πολύ κτιριακες επεμβασεις. Είναι ανθεκτικο, ελαφρυ, ευκαμιο και αδιαβροχο. Αρχικα, ξεχειλωνει και βυθιζεται προς τον Κεραμεικο σε εξωστη που αιωρειται. Σε αυτό το χώρο, διατηρώ μέρος της ήδη υπάρχουσας φύτευσης, που ξεφυτρώνει μέσα από το υλικό, καθώς και τα υπαίθρια γλυπτά. Ακόμα θα μπορούσαν να προστεθούν πετρώματα πάνω στα οποία θα στηθεί ένα φανταστικό μουσείο με υπαίθριες εκθέσεις. Ανάμεσα στα πετρώματα, τα γλυπτά και τα δέντρα ορίζονται πολλαπλές διαδρομές κινήσεων, αναζήτησης και εξερεύνησης που στόχο έχουν να καταλήξουν σε εξώστη σε απόσταση αναπνοής από τον Κεραμεικό.

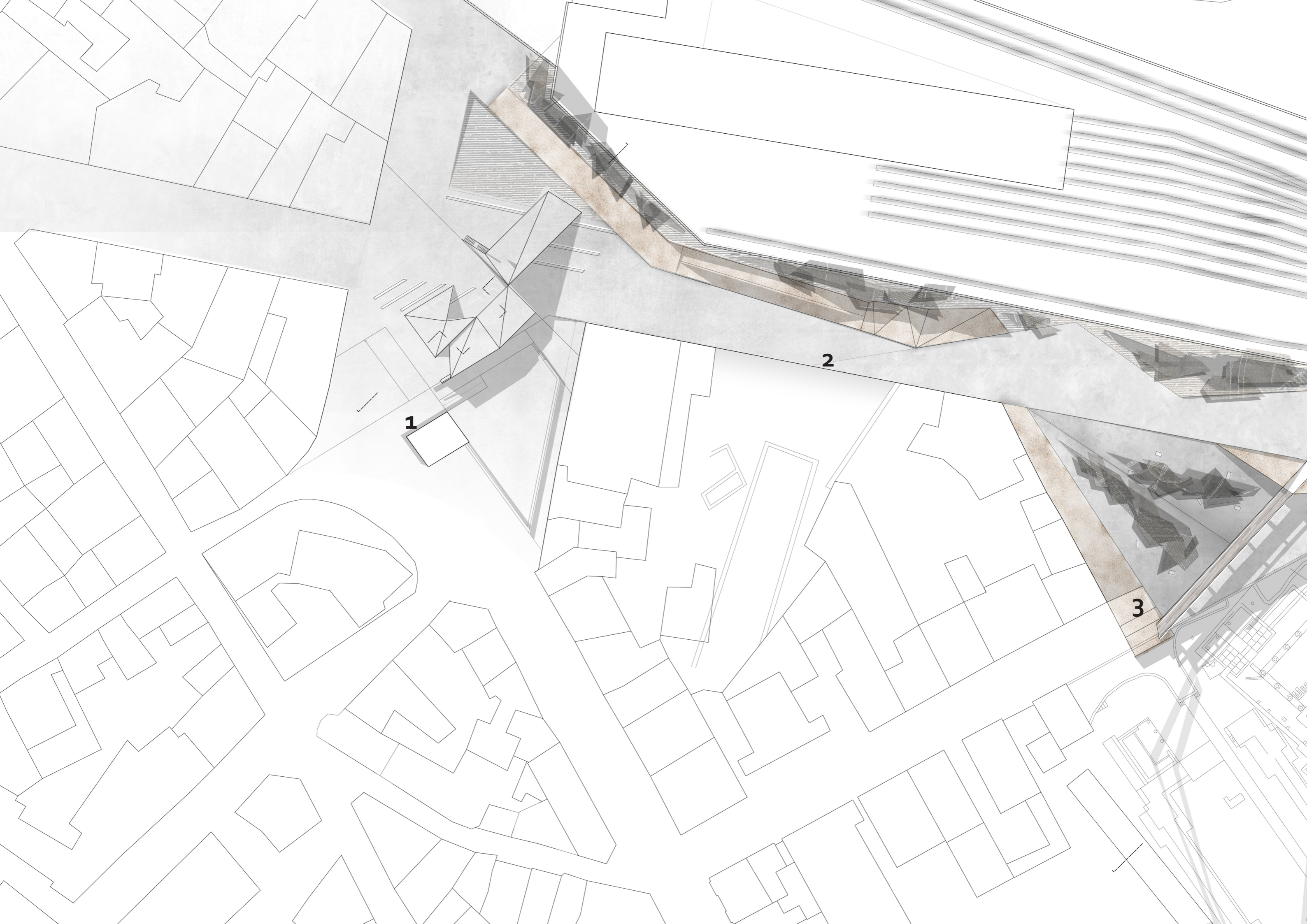
Το βύθισμα αυτό ακολουθεί η επόμενη κορδέλα που όμως ανεβαίνει σε ύψωμα ώστε να συναντήσει ένα γραμμικό belvedere, μια ελαφριά κατασκευή από μεταλλικό σκελετό και ξύλινη επένδυση. Από εδώ υπάρχουν θεάσεις προς τον Κεραμεικό και την Ακρόπολη. Η κορδέλα ρέει, πάνω από το λόφο σχηματίζοντας ενδιάμεσα ένα στέγαστρο για στάση, περισυλλογή, τυλίγεται γύρω του και καταλήγει στην αγκαλιά του λόφου όπου στεγάζονται οι βασικές λειτουργίες.

Ταυτόχρονα, η άλλη κορδέλα συνεχίζει να κάνει αναδιπλώσεις σε 3 επάλληλα επίπεδα.

4. Στο βράχο όπου και τον σκαλίζει ώστε να υπαινηχτεί η έννοια της εμπορικής στοάς και τοποθετούνται οι περισσότερες χρήσεις, εμπόριο βιβλίων, κεραμικών, χειροποίητων πραγμάτων σχετικά με το Μουσείο, το Κυριακάτικο παζάρι, χώρος εκθέσεων μαζί με αναψυχή, υπαίθριο αμφιθέατρο για διαλέξεις, προβολές. Κάτι εξίσου ενδιαφέρον σε αυτό είναι οι φωτοσκιάσεις. Όταν πέφτει το φως, δημιουργούνται κι αλλού είδους άυλες γεωμετρικές στο χώρο που τροποποιούν την κίνηση αισθητηριακά. Ταυτόχρονα τα έπιπλα αποκτούν ροή και κατεύθυνση, φιλτράρουν τα σώματα, τα κάνουν να σταματήσουν, τα απορροφούν, αλλάζει η ταχύτητα, ο χρόνος, η διάρκεια της κίνησης.

Το δεύτερο επίπεδο είναι αυτό της Ερμού, όπου επαναπροσδιορίζει το όριο με τον Κεραμεικό και διακλαδίζεται σε επιμέρους εξόδους από το σκηνικό. Γραμμικά μπροστά από το μουσείο και διαγώνια ακλουθώντας τη γέφυρα.

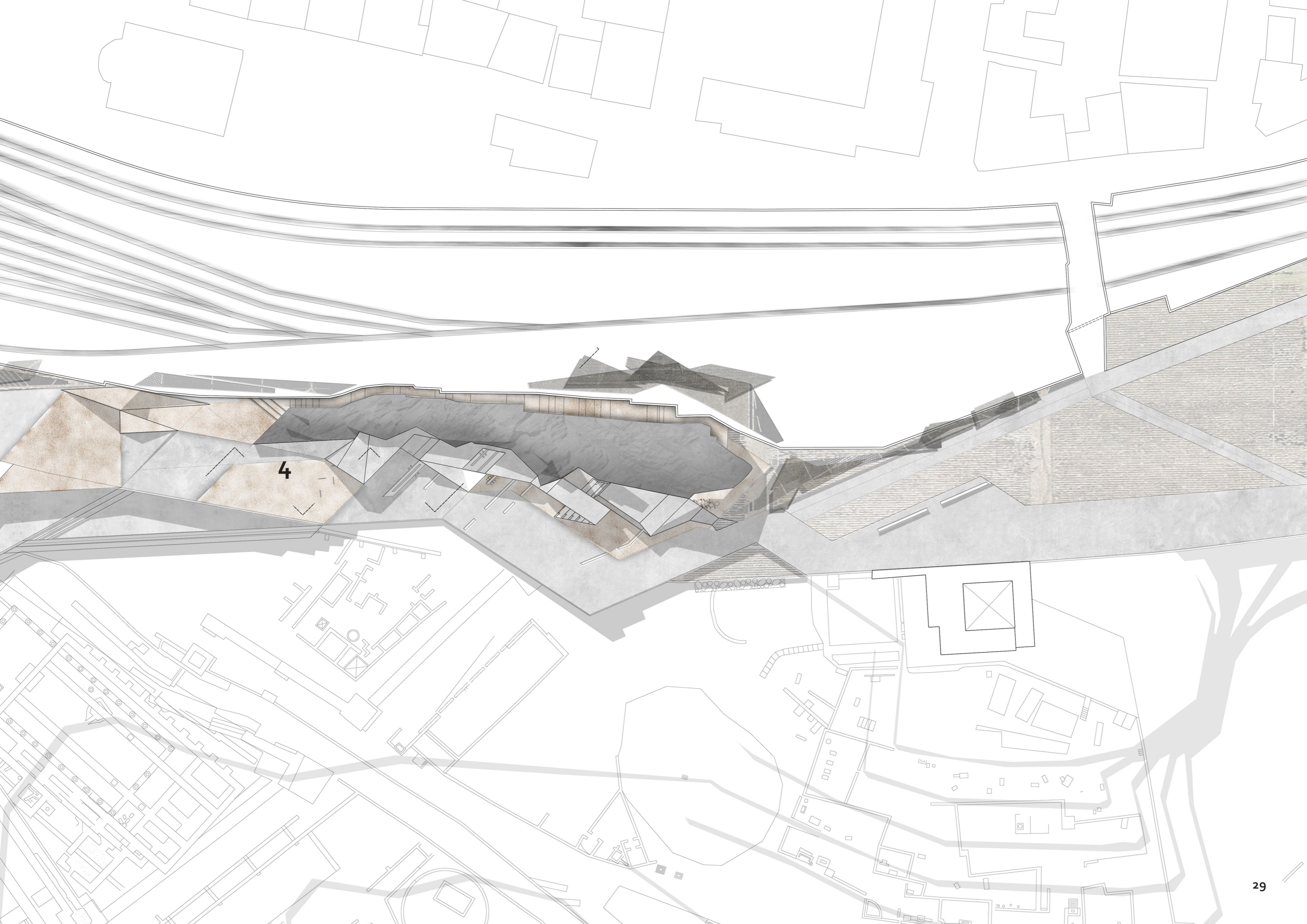
Κι η τελευταία, μια αμφιθεατρική βεράντα, λίγο πιο πάνω από τα αρχαιολογικά ευρήματα.

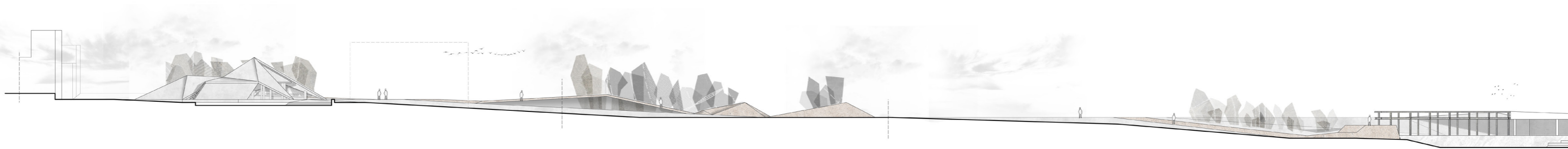
1

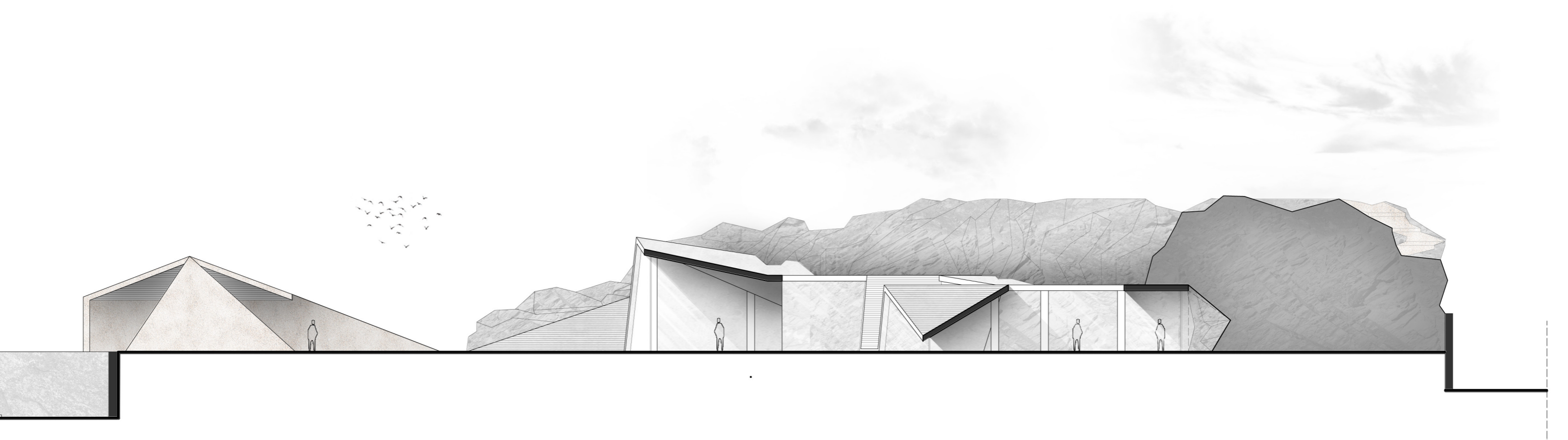
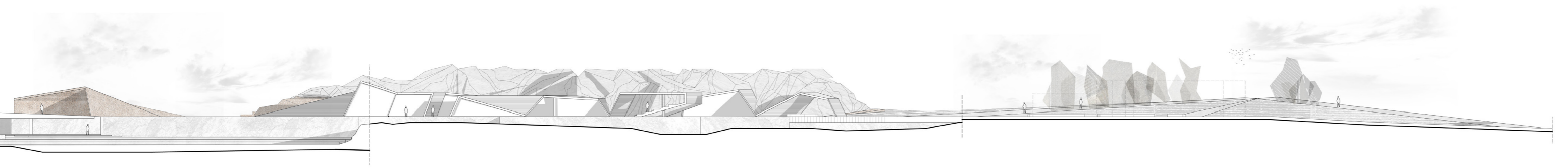
2

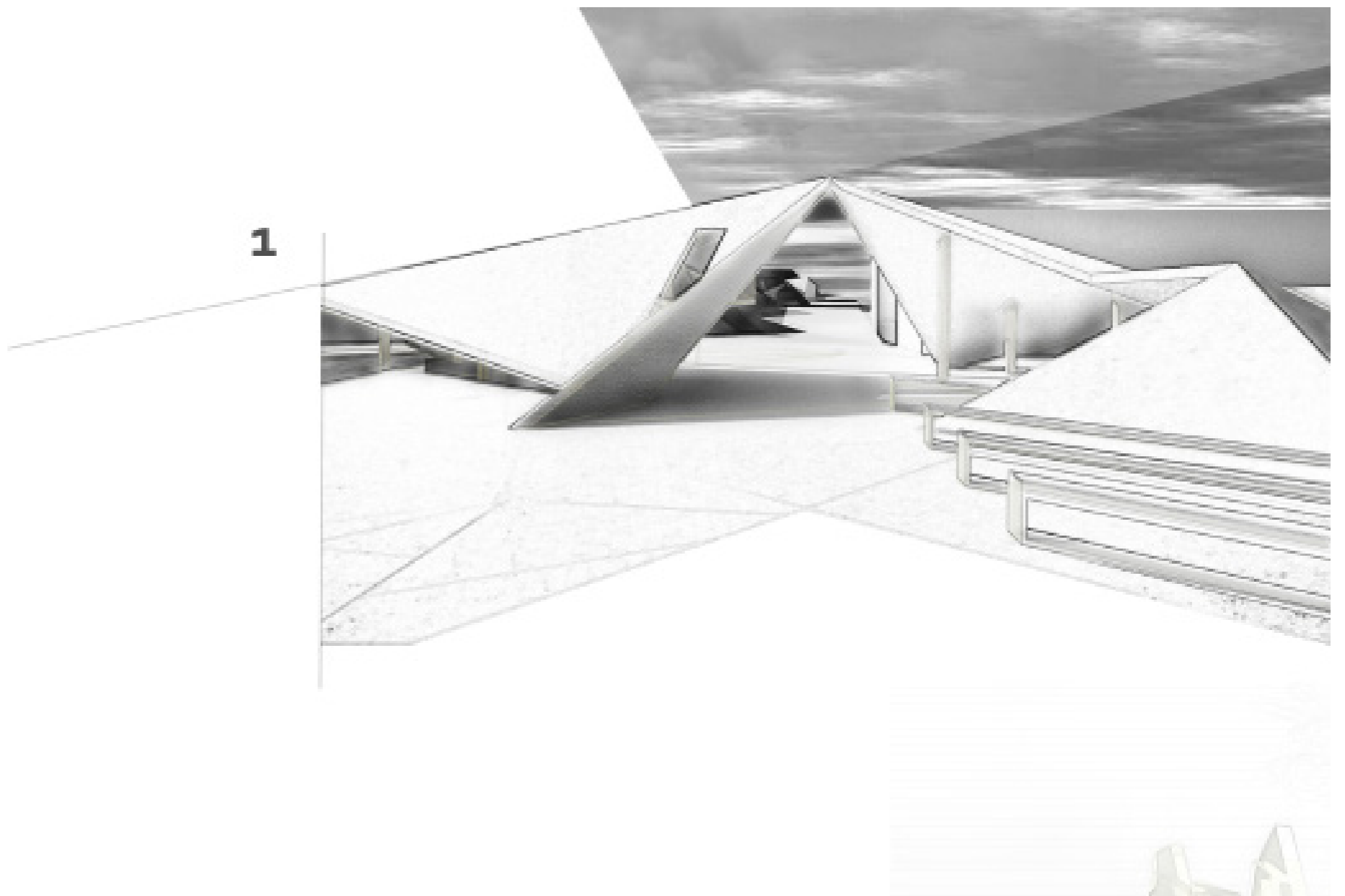
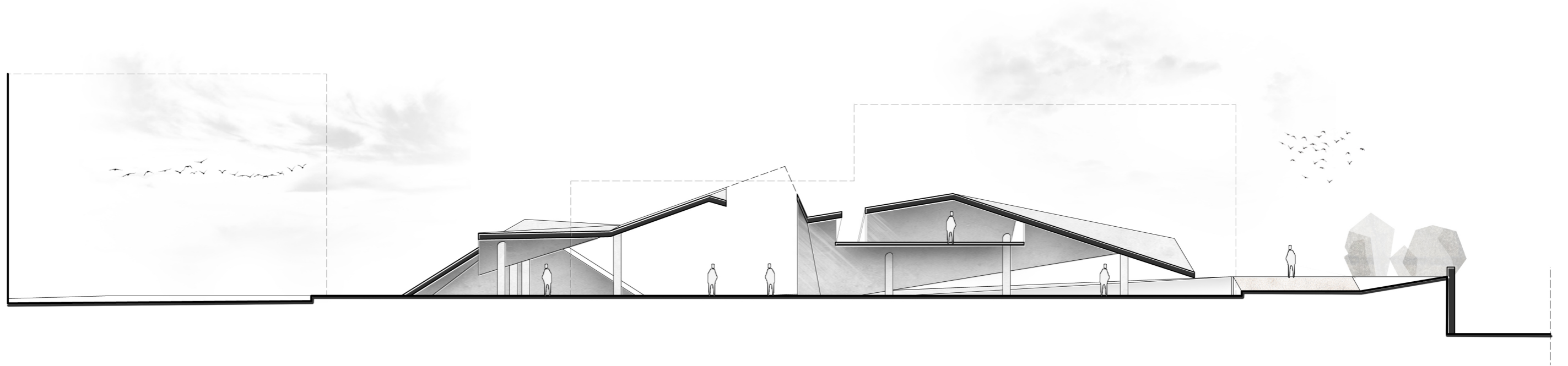
3

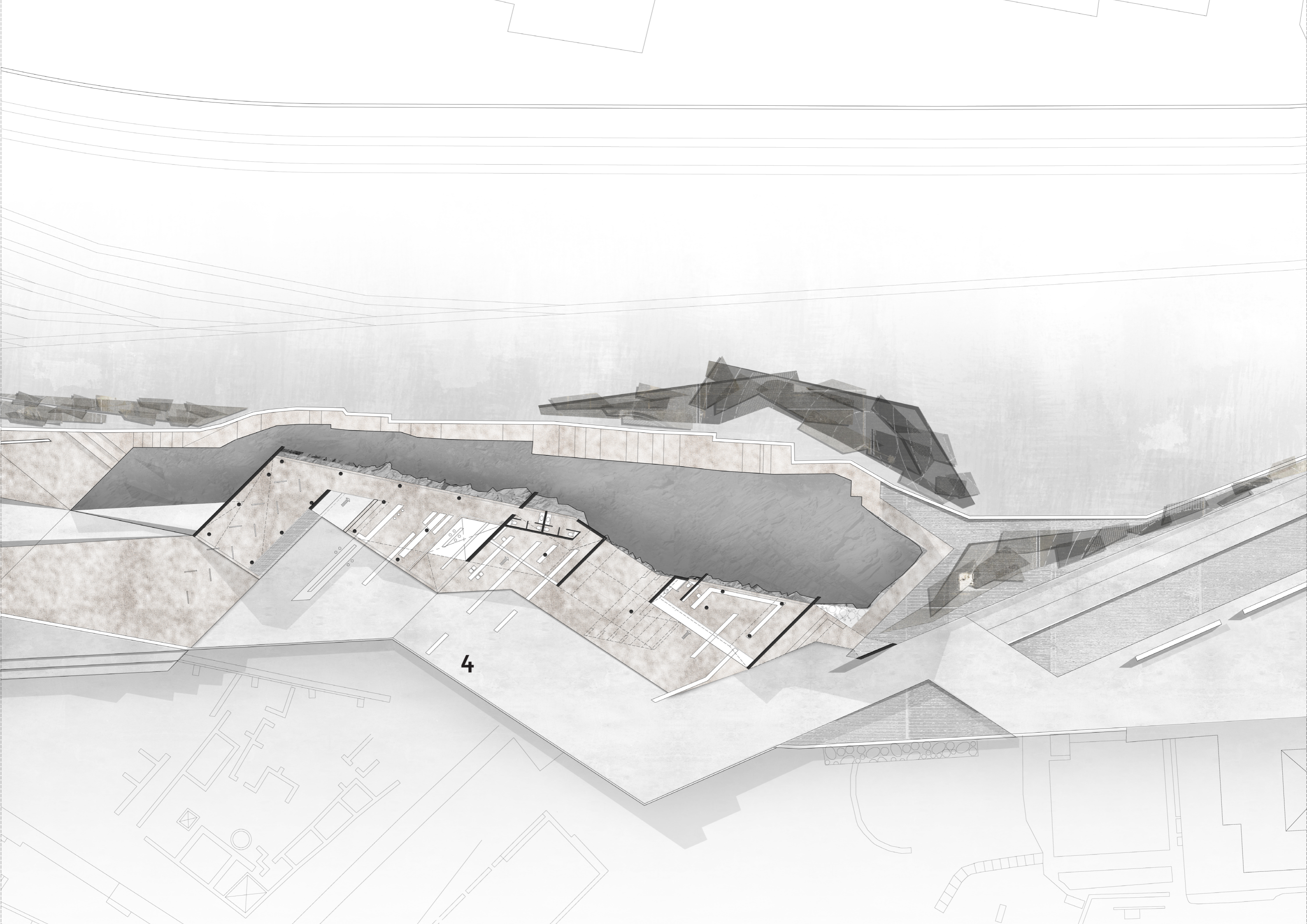

4

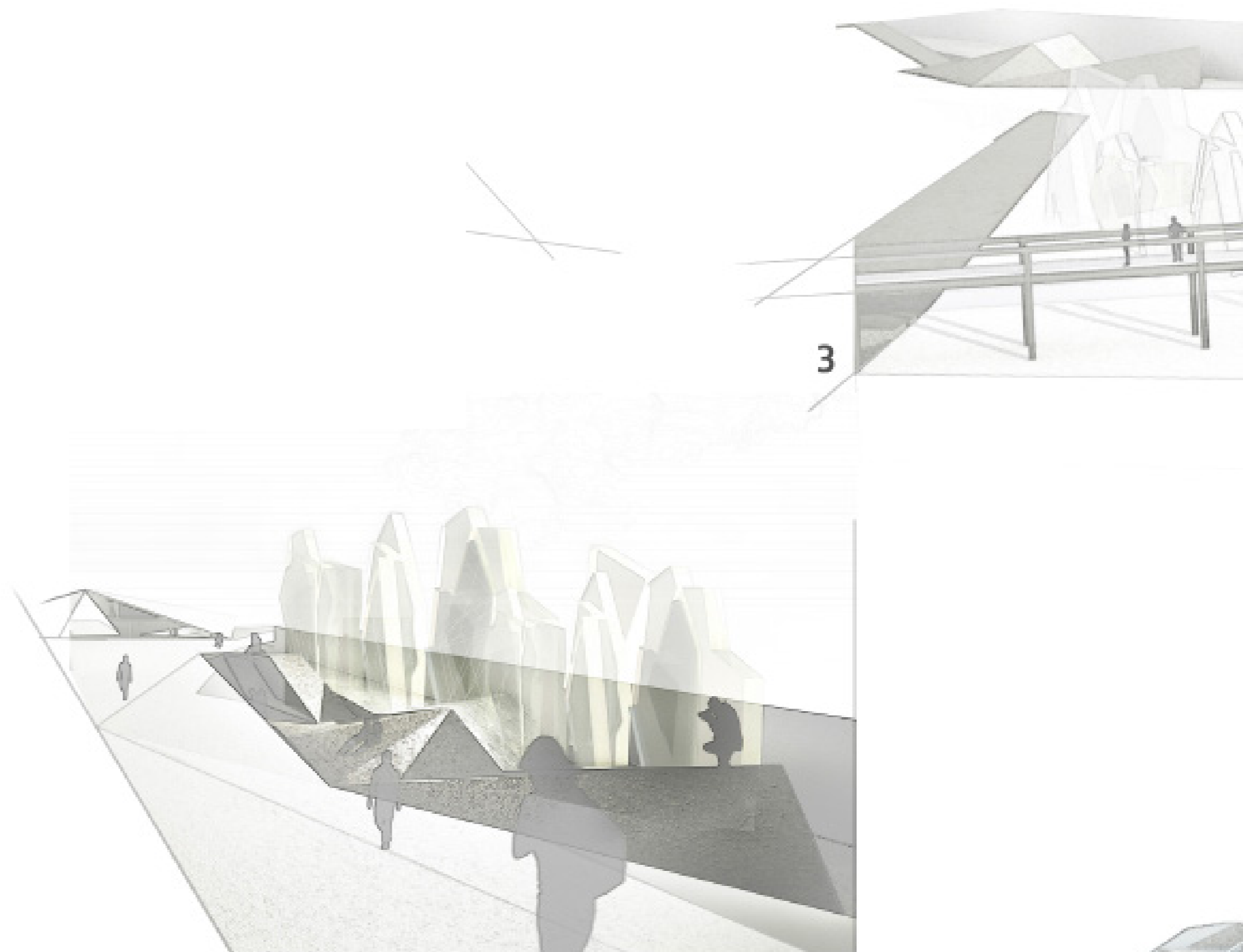

4

Μέσα σε αυτό το χώρο που δημιούργησα, μπορώ να φανταστώ διάφορες φανταστικές τροχιές κινήσεων. Κι αυτό, γιατί κάθε άνθρωπος, ανάλογα τα βιώματα και τη χωρική του αντίληψη, έχει το δικό του ένστικτο κίνησης στο χώρο και πάνω σε αυτό δεν υπάρχουν σπάντα εκδοχές. Κι εκεί βρίσκεται το ενδιαφέρον, ότι δίνονται ερεθίσματα και το κάθε σώμα μπορεί να τα ερμηνεύσει ή να τα παρερμηνεύσει με άπειρους τρόπους, φτιάχνοντας πολλαπλά σενάρια.

Όλα τα παραπάνω χωρικά στοιχεία, οι αυξομειώσεις διαστάσεων, σχέσεων, σχημάτων, η αλλαγή υλικότητας, απευθύνονται στο σώμα και τις αισθήσεις του, τον ίδιο τον άνθρωπο, τον καλούν να ακολουθήσει τις διαδρομές ή να τις ανατρέψει. Να κινηθεί βάση του συστήματος που έχει ήδη εγγραφεί στο χώρο, ή να εγγράψει με το σώμα ένα δικό του.

Το μόνο σίγουρο είναι ότι ο πραγματικός χώρος είναι συνιστώσα χωρικών, δυναμικών και αισθητηριακών κατασκευών. Κι αυτή εδώ είναι μόνο μια από τις πολλές εκδοχές τέτοιων κατασκευών που θα μπορούσε να γίνει.

3

2

